ÖNSÖZ

Hamd, sadece Allah içindir. Salât ve selam Peygamber Muhammed'e, onun âilesine, arkadaşlarına ve onun yolunda ve izinde gidenleredir.

Bugün bu ümmetin ahvaline bakan bir kimse çok tuhaf ve çirkin durumlarla karşılaşır!

Bu ümmetin hayatındaki bozulma ve çözülme riski ümmet fertlerinin bu yüce dine ciddiyetle bağlılıklarına veya uzaklıklarına göre artmakta veya eksilmektedir.

Ümmetin maruz kaldığı hastalıklar pek çoktur ve elem vericidir. Hastalık teşhis edilmediği müddetçe doktorun tedavide başarılı olması asla mümkün olmayacak, dolayısıyla durumlar arzu edilmeyen sonuçlara ulaşıncaya kadar gittikçe daha da kötüleşecektir.

Toplum hayatındaki en tehlikeli hastalıklardan birisi de "Din ve Dindarlarla Alay Etmek"tir. Bu hastalığın mikrobu ister dışarıdan gelsin, ister içerden -ki her ikisi de vâkidir- her ikisinde de tehlike yönünden sonuç aynıdır. Çünkü bu alaycı tavır, sahibini tamamen dinden uzaklaştırmaya yetmektedir.

Okuyucu kardeş, günümüz gerçekleri içerisinde alaycıların hayatı ve hallerini dikkatlice incele, bir tuhaflık görecek ve iman nuruyla aydınlanmış kalbinin acı ve kederle sıkıştığını hissedeceksin.

Mesela günümüz genç şairlerine ait neşredilen ve okunan sözlere bak, tam manasıyla "aklî ishal" isimlendirilmesini hak eden cinstendirler. Allah ve Rasûlüne ve onun dinine karşı kullandıkları alaycı ifadelerin arasında açık bir küfrü ve inkarı bulursun. Rabbimiz Teala onların söylediklerinden beridir, çok yücedir ve büyüktür.

Sonra gazetecilerin ve medya mensuplarının pek çoğunun durumunu dikkatlice incele -ki bugün medya artık çok tehlikeli bir silah haline gelmiştir- bizim doğrularımıza ve dini değerlerimize karşı alay ve istihzanın her çeşidini bulacaksın.

Bir yazar çıkar ve Allah'ın yüce kitabında bize Adem'in yaratılışı konusunda yaptığı açıklamalarını alay konusu yapar, Allah'ın kelamıyla istihza eder ve insanın aslının maymun olduğunu iddia eder.

Bir ikincisi çıkar, bir karikatür çizer ve orada Allah'ın Rasûlü ile ve onun dokuz kadınla evlenmesiyle alay eder.

Bir üçüncüsü, Allah'ın diniyle hükmedenlerle veya hükmetmek isteyenlerle alay eder, onları tutucu radikaller ve karanlık çağların mensupları diye isimlendirir.

Dördüncüsü örtüyle alay eder ve tesettürlü öğrencilerin tıp fakültesi imtihanlarına sokulmamasını talep eder.

Beşincisi Arap diliyle alay eder, onu donukluk ve katılıkla vasıflandırır, sonra da Kur'an diline alternatif olarak avamcaya veya latinceye çağırır. Yüce duyguları, iffet ve namusu konu edinen bir edebiyat yerine yatak ve müstehcenlik edebiyatına yönelerek bu dilin yüksek edebiyatıyla alay eder.

Altıncısı şer'î/dinî cezaların uygulanmasıyla alay eder, onların uygulanmasını bir barbarlık ve çirkinlik olarak görür, sonra bunun alternatifinin propagandasını yapar. O da medeniyet ve insan özgürlüğü adına toplumun çetelere ve yol kesicilere dönüşmesidir!

Hatta durum öyle bir noktaya ulaşmıştır ki İslam daveti ve kültürü üzere oldukları zannedilen bazı kimseler gece gündüz peygamberlerin efendisi Hz. Peygamberin sünnetine sarılan kimselerle alay ederler, onları akıl hastası, ahmak ve aptal olarak nitelendirirler. Hatta Peygamberin Sa'doğulları içinde küçük bir çocuk iken göğsünün yarılması, Cebrail'in onun kalbinden şeytanın nasibi olan kan pıhtısını çıkarması ve onu imanla doldurması olayı gibi Buhârî ve Muslim'de geçen mucizeleriyle bile alay ederler. Bütün bunlar ise, zayıflığından ve eksikliğinden dolayı insan aklının kavrayamayacağı bir biçim ve surette

sahih rivayetlerde geçmektedir. Bu alaycı kişi şöyle diyerek inkarını ortaya koyar: "Ben akılcı bir adamım, ancak aklımın kabul ettiği şeye iman ederim. İman bir sıvı mıdır ki onu şişelere boşaltalım"!!1

Okuyucu kardeş, burada zikrettiğim bu tavırlar, üzerinde durduğumuz konunun ciddiyetini kavraman içindir. Çünkü istihza eden kimse Allah'ı hakkıyla değerlendirememekte ve işlediği günahın farkında olmamaktadır: Öyle zannediyorum ki -yine de Allah bilir- din ve dindarlarla alay etmek, özellikle insanda kasıtsız olarak sudûr eden fiillerden olduğu halde -ki bu durumda daha da tehlikeli olması mümkündür- kapalı yönlerini insanlara açıklayacak etraflı, kapsamlı ve müstakil bir araştırmaya konu olmadı.

Bu fiil kasıtsız olarak meydana gelse bile günahı büyüktür ve iman üzerindeki tehlikesi muazzamdır. Kasıtlı yapılırsa günahı daha büyük olur ve küfrü daha korkunçtur. Her iki durumda da bu alaycı asla mazur sayılmayacaktır:

> "Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. De ki: Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberleriyle mi alay ediyordunuz? (Boşuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz." (Tevbe, 9/65-66)

Bu sebeple ben, kişiyi İslam'dan çıkaran bu davranışı -Allah'ın yardımıyla- (bütün yönleriyle) açıklamayı uygun gördüm. Umarım Allah bununla insanları yararlandırır, umarım bu ümmet dinlerini bozan, ayaklarını kaydırıcı ve zarar verici davranışlara karşı daha dikkatli ve uyanık olurlar; umarım bizim ümmetimiz kendi hak dinine alaycı, istihzacı ve şakacı bir tavırla değil, daha bir ciddiyetle ve sadakatle sarılır!! Çünkü alaycı bir topluluğun hayatın ve insanların gerçekleri gerçekleri içerisinde hiçbir yeri yoktur.

Şüphesiz kendi dinini alaya alan, istihza eden, dini ve dindarları çekiştiren bir toplum birlik ve beraberlikten ayrılıp helak olabilir.

> "Ve alaya aldıkları şey onları mahvedecektir." (Hud, 11/8)

Bu sebeple din ve dindarlarla alay konusunu inceledim ve bunu bir mukaddime ile altı bölüme taksim ettim. Bu bölümler şunlardır:

1. Bölüm: Alay etme konusunun önemi
2. Bölüm: Alay etmenin sebepleri
3. Bölüm: Alay, Allah'a davetin engellerindendir.
4. Bölüm: Alay etme şekilleri
5. Bölüm: Alay edenlere verilecek ceza ve yaptırımlar
6. Bölüm: Alay ve istihza edenler karşısında müslümanın konumu

Son olarak benim işimi kolaylaştırdığı, bana yardım ettiği ve doğru yolu gösterdiği için Rabbime O'nun yüceliğine ve büyüklüğüne layık bir şekilde şükrediyorum ve hamdediyorum. Sonra fikirleriyle, görüşleriyle, yazılarıyla ve istişareleriyle bana yardım eden değerli ilim adamı ve öğrenci kardeşlerime de teşekkür ediyorum. Allah onları bol bol mükafatlandırsın ve hepimizi dinimizde ve dünyamızda istikamet ve ciddiyetle rızıklandırsın.

Dualarımızın sonu alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdetmektir.

Muhammed İbn Said İbn Sâlim el-Kahtânî
Mekke-Ümmü'l Kurâ Üniversitesi

BİRİNCİ BÖLÜM

ALAY ETME KONUSUNUN ÖNEMİ

ALAY ETME KONUSUNUN ÖNEMİ

Alay ve istihza Allah düşmanlarının huylarından bir huydur. Kafirler ve müşrikler bu huyu kendilerine ahlak edinmişlerdir. Allah'ın dinine ve dindarlara karşı iç dünyalarında kin ve öfkeyle yanıp tutuşan münafıklar da bu huya sahiptirler.

Bu sebeple Allah Teala bu ahlakı ve bu ahlakın sahiplerini peygamberi Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* ve onun arkadaşlarına açıklamıştır. Allah'ın kitabında bu kötü ahlak ve onun sahipleri karşısında peygamberlerin ve nebilerin konumunu beyan eden pek çok âyet geçmektedir. Hatta bu âyetler o alaycıların küfrünü açıkça ifade etmektedir.

Allah Rasûlünün *sallallahu aleyhi ve sellem* biyografisinden öğrendiğimize göre o, insanların en merhametlisidir ve onların özür dilemesini en çok kabul edendir. Bütün bunlara rağmen alay eden kimsenin özür dilemesini kabul etmemiştir, alay eden ve gülen kimsenin mazeretine/gerekçesine iltifat etmemiştir. İleride ayrıntılı bir şekilde anlatılacağı gibi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Tebuk savaşına kalktığında onunla ve ashabıyla alay ettikleri ve gelip: Biz lafa dalmış şakalaşıyorduk dedikleri zaman bunu onların bir özür dilemesi olarak kabul etmedi, hatta yedi kat semadan inen şu Rabbanî hükmü onlara okumaya başladı:

"De ki: Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz? Boşuna özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kâfir oldunuz." (Tevbe, 9/65-66)

İşledikleri suçun önemi ve ağırlığını kavrayabilmemiz için onların içinde bulundukları şartlara bir bakalım: Onların Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ile birlikte savaşa çıktıklarını, ailelerini, eşlerini, çocuklarını ve vatanlarını terkettiklerini görürüz. Savaşa çıkışları yaz mevsiminde olmuştur ve yaz sıcaklığının şiddeti ise herkesin malumudur! Şiddetli bir açlığa ve elem verici bir susuzluğa maruz kalmışlardır. Bütün bunlara rağmen bu şartlardan hiçbirisi, onlar Allah'ın Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ve beraberindeki yüce sahabilerle alay ettikleri zaman kendileri için şefaatçi olmamıştır.

Geçmişte ve şimdi Muhammed ümmetinin bütün alimleri, Allah ile, O'nun dini ile ve O'nun Peygamberi ile alay etmenin açık bir küfür olduğunda görüş birliği içindedirler. Bunu daha iyi anlayabilmen için cehennemin en alt tabakasında bulunan münafıkların durumunu bir düşün; onların Allah ile, Allah Rasûlü ile ve müminlerle en çok alay eden kimseler olduklarını göreceksin. Bu onları dinden tamamen çıkaran bir durumdur. Allah Teala Kur'an'da onlardan şöyle söz etmektedir:

"Onlara: İnsanların iman ettikleri gibi siz de iman edin, denildiği vakit, beyinsizlerin iman ettikleri gibi mi iman edelim? derler; iyi bilin ki asıl beyinsizler kendileridir, fakat bilmezler. Bunlar müminlerle karşılaştıkları vakit (biz de) müminiz derler. Kendi(lerini saptıran) şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise: Biz sizinle beraberiz, biz onlarla (müminlerle) sadece alay ediyoruz derler. Gerçekte Allah onlarla alay eder de azgınlıklarında onlara fırsat verir, bu yüzden onlar bir müddet başıboş dolaşırlar. İşte onlar hidayete karşılık delaleti satın alanlardır. Ancak onların bu ticareti kazançlı olmamış ve kendileri de doğru yola girememişlerdir." (Bakara, 2/13-16)

Alay ve istihza konusunun öneminden dolayı alimler bunu fıkıh kitaplarının ridde (dinden çıkma) bölümlerinde açıklamışlardır. Şüphesiz ridde ilim adamlarınca da malum olduğu gibi aslî küfür çeşitlerinin en büyüğüdür.

Allah rahmet eylesin İbnu Kudame diyor ki, "ister şaka yollu olsun isterse ciddi olarak olsun Allah'a söven kimse kafir olur. Allah ile, ayetleriyle, peygamberleriyle ve kitaplarıyla alay eden kimse de böyledir."2

Nevevî -Allah rahmet eylesin- şöyle der: "Küfrü gerektiren fiiller, kasıtlı olarak ve din ile alay ederek sâdır olan fiillerdir. Bu açıktır."3

Kurtubî -Allah rahmet eylesin- Tebuk savaşında alaycıların konumunu açıklarken Kadı İbnu'l-Arabî'nin şu sözünü nakletti: "Onların söyledikleri şeyler ya ciddidir veya şakadandır. Nasıl olursa olsun küfürdür. Çünkü şakadan küfretmek de küfürdür, ümmet arasında bu konuda ihtilaf yoktur. Araştırma yapmak ilmin ve hakikatın kardeşidir. Şaka ve alay ise batılın ve cehaletin kardeşidir."4

Şeyhu'l-İslam İbnu Teymiye şöyle dedi: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve Peygamberi ile alay etmek küfürdür; bunu yapan kimse daha önce mümin ise kâfir olduğuna hükmedilir."5

Müceddid İmam Şeyh Muhammed İbn Abdu'l-Vehhab, değerli kitabı Kitabu't-Tevhid'de bir bölüm açmış ve o bölüme şöyle bir başlığı uygun görmüştür: "İçinde Allah'ın Zikri, Kur'an veya Peygamber Olan Bir Şeyi Alaya Almak Bölümü" yani bunları alaya alan kimse kâfir olur.6

Belki de İmam Muhammed İbn Abdu'l-Vehhab, alay ve istihzanın kişiyi kesin bir şekilde İslam'dan çıkardığını söyleyen en açık sözlü âlimdir. Çünkü o -Allah rahmet eylesin- kişiyi İslamdan çıkaran on tane davranışı/ve inanışı sayarken Peygamberin *sallallahu aleyhi ve sellem* dininden olan bir şeyle veya onun sevabı veya cezasıyla alay etmeyi altıncı sırada zikretmiştir.7

Din ile alay eden kimsenin kâfir olduğunu söyleyen diğer bazı âlimler de şunlardır: Muhammed İbn İbrahim Alu'ş-Şeyh, Abdu'l-Aziz İbn Bâz ve Muhammed İbn Useymîn.8 Bunların fetvaları alaycının kâfir olduğu ve dinden çıktığı konusunda ittifak etmiştir.

Allah'ın kitabı gerçek bir İslami terbiye kitabı olunca, müslüman toplumun câhiliye kusurlarından ve ahlâkından uzak olarak sadakat, hakikat, saygı ve ciddiyet esasları üzerinde yükselmesi için Allah Teala müminleri alay ve istihza huyundan sakındırmış ve bunu yasaklamıştır. O şöyle buyurmaktadır:

> "Ey müminler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fâsıklık ne kötü bir isimdir! Kim de tevbe etmezse işte onlar zâlimlerdir." (Hucurat, 49/11)

Allah rahmet eylesin İbnu Kesir bu âyetin tefsirinde şöyle der: "Allah Teala insanlarla alay etmeyi yasaklıyor. İnsanlarla alay etmek, onları küçük görmek demektir. Nitekim Rasûlullah'tan sahih olarak sâbit olduğuna göre o şöyle buyurmuştur: "Kibir hakkı kabul etmemek ve insanları küçük görmektir." Bu haramdır.9

Prof. Seyyid Kutup bu âyetin tefsirinde şunları söyler: "Kur'an'ın yol göstericiliğinde İslamın inşa ettiği erdemli topluluk yüksek bir edebe sahiptir. İçinde yaşayan her bireyin dokunulmaz bir saygınlığı vardır. Bu saygınlık toplumun saygınlığından kaynaklanır. Orada herhangi bir bireyin ayıplanması, insanın kendisini ayıplaması gibidir. Çünkü o toplumun hepsi birdir ve saygınlığı da birdir. Kur'an bu âyette de müminlere "ey iman edenler!" şeklindeki sevimli hitabıyla sesleniyor ve bir topluluğun diğer bir toplulukla yani erkeklerin erkeklerle, kadınların kadınlarla alay etmesini yasaklıyor. Çünkü belki alay edilen erkekler alay eden erkeklerden Allah katında daha hayırlı olabilir ve belki alay edilen kadınlar alay eden kadınlardan Allah'ın mizanında daha hayırlı olabilir...

Zengin bir adam, fakir bir adamla, güçlü bir adam güçsüzle, becerikli zeki bir adam, aptal ve beceriksiz biriyle, çocuk sahibi olan bir adam, kısır olanla, akrabası olan bir adam bir yetimle alay edebilir. Güzel bir kadın, çirkin bir kadınla, genç bir kadın, ihtiyarla, vücudu düzgün bir kadın, böyle olmayanla, zengin bir kadın, fakir kadınla alay edebilir... Ancak bu ve buna benzer dünyevi/maddi değerler ölçü değildir. Allah'ın terazisi bu ölçülerden başka ölçülerle iner veya yükselir.

Sahiplerinin hoşlanmadığı ve içinde alay ve ayıplanma duygusu hissettiği lakap takmak da, alaya almak türünden bir şeydir. Bir müminin diğer bir mümin üzerindeki haklarından biri de, hoşlanmadığı ve kendisini küçük düşüren lakapla çağrılmamasıdır.10

Sözün özeti şudur: Din ve dindarlarla alay etmek ister gizli olsun, isterse açıktan yapılsın kişiyi imandan çıkaran şeylerdendir.

Allah rahmet eylesin İbn Teymiye der ki: "Kalp ile alay etmek ve (bir başkasını) küçük görmek, tıpkı zıddın zıddına aykırılığı gibi kalpteki imana aykırıdır. Dil ile alay etmek de dil ile açıktan iman etmeye aykırıdır."11

İKİNCİ BÖLÜM

ALAY ETMENİN SEBEPLERİ

ALAY ETMENİN SEBEPLERİ

Din ve dindarlarla alay etme konusundan söz edildiği zaman akla hemen şu ilginç soru gelir: Bu alay ve istihzanın sebebi nedir? Biz hakikat üzere değil miyiz? Biz Allah'ın davetçisine icabet eden ve ona inanan kimseler değil miyiz?! O halde insanlar bizimle ve bizim dinimizle niçin alay ediyorlar?!!

Buna cevap olarak ben derim ki: Alay ve istihzanın alaycıların ve şakacıların gönüllerini istila eden pek çok sebepleri ve etmenleri vardır. Belki bu sebeplerin en önemlileri şunlardır:

1- Toplumun ileri gelenlerinin bu büyük dine karşı kin ve nefret duyguları beslemeleri. Şüphesiz Allah Tealâ bu İslamı dünya ve âhiretin iyiliği için tek ve yegane yol olarak göstermiştir.

"Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah'ın size bunları emretti." (En'am, 6/153)

Bu din, hayatı insanların daha önce bilmediği şekilde eşsiz bir inşa edişle yeniden inşa eder.
Bu din, -Allah'ın izniyle- bu dünyada her şeyde dikkat çeken, düşünceleriyle, duygularıyla, davranışlarıyla ve ölçüleriyle farklı bir toplum inşa etmek için câhiliyenin bütün ölçülerini altüst eder. Bu durum -eskiden veya şimdiki- câhiliye tarafından hiçbir zaman kolaylıkla ve gönül hoşluğuyla kabul edilmeyecektir. Hatta buna inatla karşı çıkacak, bütün gücüyle, öfkeyle ve nefretle direnecektir.

Câhiliyyenin yapacağı budur. "Halbuki dindeki hakikati ve iyiliği, onun hayatın içindeki eğrilikleri/ve yanlışları düzelttiğini o da bilir. Buna rağmen dinden hoşlanmaz, çünkü o bu eğriliklere ve sapıklıklara meyillidir ve bunların düzelmesini istemez. İşlerin ve şartların o bozuk haliyle kalmasını ve düzelmemesini ister. Dinden hoşlanmaz, çünkü o câhiliyedir, diğeri İslamdır."12

Allah Teala şöyle buyurdu:

"Semud'a gelince, onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler." (Fussilet, 41/17) "Andolsun ki Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka tanrınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum. Kavminin ileri gelenleri dedi ki: Biz seni gerçekten apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz." (A'raf, 59-60) "Ad kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; Sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Hala sakınmayacak mısınız? Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz." (A'raf, 7/65-66)
"Lût'u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz? Çünkü siz, şehveti tatmin için kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Doğrusu siz taşkın bir milletsiniz. Kavminin cevabı: Onları (Lût'u ve taraftarlarını) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış! demelerinden başka bir şey olmadı." (A'raf, 7/80-82)

Câhiliyenin Allah'ın dinine ve bu dinin müntesiplerine beslediği bu kin, "kendi varlığının, menfaatlerinin, şehevî arzularının ve eğilmelerinin bu yeni ışıktan dolayı tehlikeye düşeceği endişesinden kaynaklanmaktır. O, kendi iç dünyasında haktan ne kadar saptığını hisseder, hevaya boyun eğer ve şehvetlere teslim olur. Işığın yokluğunda gayri meşru bir şekilde

ele geçirdiği çıkarlarından, yararlarından ve şehvetlerinden sahih bir inanç yeryüzüne hakim olduğu zaman ne miktarda mahrum kalacağını çok iyi hisseder. Bu konuda cahiliyenin büyüklük taslayan üst tabakasıyla ezilen alt tabaka aynıdır. Çünkü herbirinin vazgeçemediği/düşkün olduğu menfaatleri, çıkarları ve şehevî arzuları vardır."13

Allah Teala, Muhammed'i *sallallahu aleyhi ve sellem* insanlara bu dinle peygamber olarak gönderdiği zaman onları beşere kul olmaktan kurtardı ve tek olan Allah'a kul yaptı. Bu sebeple velayet (dostluk, bağlılık) sadece Allah için oldu. Cahiliyenin velayeti gibi aşiret veya kabile için olmadı. Bu durum dostluğun ve bağlılığın tek olan Allah'a değil kendi şahıslarına gösterilmesini isteyen ileri gelenleri rahatsız etti.

Toplumun ileri gelenlerinden başka bu dinden hoşlanmayan, dine ve dindarlara karşı alay ve istihza silahını kullanan çeşitli tabakalar vardır. Bunlar, yazarlar, hikayeciler, medya mensupları, sanatkârlar, her tür erdemden yoksun günahkâr kadınlar, içkiciler, uyuşturucu müptelâları ve diğerleridir. Bunlar da din ve dindarlarla alay ederler, çünkü onların faaliyetleri haram ticaret üzerine kâimdir ki, Allah'ın dini hakim olduğu zaman çamurunda yaşadıkları ve pisliğinde çoğaldıkları bu kirli bataklık kuruyacaktır.14 Allah düşmanlarının saf İslamın şeklini silmeyi ve bozmayı şiddetle arzu etmeleri ancak büyüklük taslayanların mücadelesini verdikleri bir konudur. Bu sebeple câhiliyenin bu şekli bozmak ve onun aydınlık yüzüne karanlık bir perde çekmek için alay ve istihzayı öldürücü bir silah olarak kullanmalarında şaşılacak bir durum yoktur. Fakat kafirler istemese bile Allah nûrunu tamamlayacaktır.

2- Alay ve istihzanın sebeplerinden birisi de iyilere ve doğrulara karşı kin ve intikam duyguları beslemektir.

"Güya onlar temiz kalmaya uğraşan insanlarmış." (Araf, 7/82)

Malumdur ki iyilerin sahip oldukları bu temizlik ve namusluluk, kötüleri ve bozguncuları rahatsız eder ve onların bâtıl düzenlerini bozar. Bu sebeple bu bozguncular iyilerin saygınlığını ve itibarını ortadan kaldırmaya çalışırlar. "Güya onlar temiz kalmaya uğraşan insanlarmış" diyerek onlarla alay ederler. Bozguncuların bu mantığına göre toplumun tamamının rezil, ahlâken düşük ve kirli bir toplum haline dönüşmesi gerekir. Toplum içerisinde temiz ve iffetli/namuslu insanların kalması kötülerin tahammül edemeyecekleri bir durumdur.

"Onlardan, sırf göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan, aziz ve hamid olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldılar." (Burûc, 85/8-9)

3- Alay ve istihzanın bir diğer sebebi, boşluk ve başkalarını eğlenceye alma arzusudur. İnsan bu dünyaya gelişinin yüce gayesini -ki bu gaye ortağı olmayan tek Allah'a kulluktur- evet bu gayeyi unuttuğu zaman hayatında kahredici bir boşluk hisseder. Bu sebeple bu boşluğu dolduracak şeytanî yollara o kadar çabuk yönelir ki şaşırmamak mümkün değil. Velev ki bu, Allah ile O'nun âyetleriyle, peygamberleriyle ve müminlerle alay etmek olsun. Bazı hasta ruhlu kişiler sadece insanlara gülmekten, yaratılışları ve davranışlarıyla alay etmekten ve onlara iftira etmekten zevk alır. Muhammed Mustafa *sallallahu aleyhi ve sellem* bu huydan sakındırmış ve sahih bir hadiste şöyle buyurmuştur: "Bir kimse Allah'ın gazabına sebep olacak bir söz söyler de bu sözün kendisini Allah'ın gazabına ulaştırabileceğini düşünmez. Halbuki Allah Teala, o kimseye, o kötü söz sebebiyle kıyamete kadar buğz eder."15

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* böyle gülen ve alay ederek güldüren kişileri şu sözleriyle uyarmaktadır: "Konuşan ve bir topluluğu güldürmek için yalan söyleyen kimseye yazıklar olsun, yazıklar olsun."16 Musned'de şöyle bir hadis vardır: "Bir adam, beraber bulunduğu kimseleri güldürmek için bir söz söyler ve bu söz sebebiyle Süreyya yıldızından daha uzağa (cehennemin derinliklerine) düşer."17

Doğru ve doğrulanan Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* bu büyük sözlerini gördün mü? Alaycı müstehzi komedyenlerden pek çoğunun gerçek düşüncesi budur. Onlar bir takım yalanlar uydururlar; birileri gülsün ve diğerlerini güldürsün diye mümin erkekleri ve mümin kadınları kaş göz işaretleriyle alaya almak için çeşitli yöntemler geliştirirler. Allah'ın gazabını hak ettiği halde nice kimse ağzı kulaklarına varıncaya kadar güler. Allah bize yeter, O ne güzel vekildir.

4- Alay ve istihzanın bir diğer sebebi kibir, kendini beğenmişlik, kendini büyük, başkalarını küçük ve basit görmektir. Allah Teala yüce kitabında buna dair pek çok misal getirmiştir. Bunlardan birisi de Kehf suresinde geçen iki adamın hikayesidir. Orada bunlardan birisi diğerine şöyle demektedir:

"Ben malca senden daha zengin ve nüfusca senden daha güçlüyüm." (Kehf, 18/34)

Bu çirkin huy hakkında büyük alim es-Sefârînî şunları söyledi: "Başkasıyla alay eden kimse kendisini gözünde büyüterek daha faziletli görür ve başkasına da küçümseyerek bakar ve onda bir eksiklik görür. Çünkü başkasını küçük görmeseydi onunla alay etmezdi."18 Daha sonra şöyle devam eder: "Kardeşlerine karşı böbürlenen ve akranlarından ve kardeşlerinden herhangi biriyle alay eden herkes apaçık bir günahı ve sorumluluğu yüklenmişlerdir."19 Başkalarıyla alayla karışık bir kibir, Firavun'un ahlakıdır. Allah Teala onun Allah Rasûlü Mûsâ *aleyhisselam*'dan şöyle bahsettiğini bildirmektedir.

"Yoksa ben, zavallı ve nerdeyse konuşamayan şu adamdan daha üstün değil miyim?" (Zuhruf, 43/52)

Büyük alim İbnu Kesîr şöyle dedi: "Allah lanet etsin Firavun'un söylediği bu söz yalan ve iftiradır. Onu sadece inkar ve inatçılığı bu sözü söylemeye sevketti. O, Mûsâ'ya *aleyhisselam* bir inkarcının ve zalimin gözüyle baktı. Halbuki Mûsâ *aleyhisselam* akıl ve insaf sahiplerinin gözlerini kamaştıran/hayran bırakan bir yüceliğe, büyüklüğe ve değere sahipti. Firavun'un Mûsâ'yı "zavallı/basit" olarak nitelemesi de bir yalan ve iftiradır. Bilakis kendisi zavallı, yaratılış, huy ve din yönünden hakir ve değersizdir. Mûsâ ise şerefli, doğru bir lider, iyi ve olgun bir kimsedir."20

Basit görüşlü gâfil kitlelere göre Mısır'ın ve şu köşkünün altından akan nehirlerin sahibi Firavun'un, beraberinde gerçek söz, peygamberlik makamı ve can yakıcı azaptan kurtuluş çağrısı bulunan Mûsâ'dan daha hayırlı olması gerekir."21

Başkalarının aleyhine olacak şekilde gösteriş, riya ve şöhret arzusu alaycı müstehzilerin ve hasta ruhlu kimselerin bir ahlakıdır. Onlar hoş meyveli yüksek ağaçlara, onlara zarar vermek ve şekillerini bozmak için sarılan zehirli ve zararlı bitkiler gibidirler.

Bu sebeple kibirli ve kendini beğenmiş kişilerin alaycılığı ve kaş ve göz hareketleriyle mümin erkekleri ve mümin kadınları hafife almayı bir huy ve ahlak olarak benimsemiş olduklarını görürsek buna şaşırmamamız gerekir. Çünkü bu kötü şahsiyetler böyle bir huya da sahiptirler.

5- Alay ve istihzanın bir diğer sebebi Allah'ın dininin düşmanlarını körü körüne taklit etmektir. Bu durum geçmişte de olmuştur. Allah Teala onlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

"İşte böylece, onlardan öncekilere herhangi bir peygamber geldiğinde hemen: O, bir sihirbazdır veya delidir, derlerdi. Öncekiler sonrakilere böyle mi vasiyet ettiler? Hayır, bunlar azgın bir millettir." (Zâriyat, 51/52-53)

Sanki çağlar boyunca bu tip davranışı birbirlerine salık vermiş gibidirler. Oysa onlar birbirlerine hiçbir tavsiyede bulunmamışlardır. Ancak gösterdikleri tepki yalnızca bir azgınlık, gerçekleri çiğnemek ve kasıtlı davranıştan ibarettir ki, bu özellik eskilerle yenileri bir noktada birleştirmektedir.22

Günümüzde de kafaları karışık ve batı medeniyetinin zebunu olmuş kimseler aynı davranışı sergilemektedirler. Bu medeniyetin sahteliği ve sığlığıyla gözlerinin kamaşması, düşüncelerindeki sağlık ve dini kültürlerinin zayıflığı, onların Allah'ın diniyle, onun hükümleriyle, şeriatıyla ve peygamberinin sünnetiyle alay ederek seslerini yükseltmelerine sebep olmaktadır. Bir yahudi veya hristiyanı: Zina edeni recmetmek bir vahşettir ve barbarlıktır, derken gördüğün veya işittiğin zaman müslüman evlatlarından da bu aslî düşmanın sözünü alay ederek tekrarlayan, onun izinden giden karaktersiz kişilerin bulunduğunu görürsün. Bu konuda daha fazla açıklama istersen batının buluşları ve diğer özellikleri karşısında bu taklitçilerin konumunu dikkatlice incele, onları nasıl yücelttiklerini ve hayranlık duyduklarını göreceksin. Nebevî sünnetleri, Allah Rasûlünün *sallallahu aleyhi ve sellem* mucizelerini ve beşer aklının kavramaktan aciz kaldığı şer'î meseleleri anlattığın

zaman onların kaş göz işaretleriyle bunu alaya aldıklarını dinleyeceksin. "Onlar birbirlerine böyle mi vasiyet ettiler. Hayır; bunlar azgın bir milettir." Rabbimiz bu taklitçilerin şöyle dediklerini söylemektedir:

"Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız." (Zuhruf, 43/23)

6- Alay ve istihzanın bir diğer sebebi hangi şekilde olursa olsun, isterse bu Allah'ı inkara yol açsın, para ve servet edinme arzusudur.

Bu durumu, insanlara komedi filmleri ve tiyatroları göstermek suretiyle gülmelerini/ve eğlenmelerini sağlayan asrımızdaki sanatçılar topluluğunda görmekteyiz. Onların hepsi -bu kirli çalışmanın ötesinde- hayatlarını kazanmak ve geçimlerini temin etmek için böyle yapmaktadırlar. Bu sebeple sen, bu mesleği icra eden şovmenlere ve komedyenlere ödenen yüklü paraları gazetelerde okurken şaşırma. Artık başkalarını güldürmek ve alay etmek aklını çalıştırmayanlara göre bir sanat, film kahramanlığı ve yıldızlık haline gelmiştir!! Bundan daha vahim olanı ise bazı aklı başında kimselerin de bu aptallığı beğenmeleri ve sık sık onların toplantılarına katılmalarıdır!!

Bana göre en önemli sebepler bunlar.

Burada -Allah'ın izniyle- ciddi bir okuyucunun gözünden kaçmayacak daha başka sebepler de olabilir.

ALAY VE İSTİHZA ALLAH'A DAVETİN ENGELLERİNDENDİR

ALAY VE İSTİHZA ALLAH'A
DAVETİN ENGELLERİNDENDİR

Davetçilerin pek çoğu alay ve alaycıların baskı ve engellemelerinden şikayet ederler. Fakat onlar peygamberlerin *aleyhisselam* hayatlarını ve mücadelelerini dikkatlice inceledikleri zaman -ki onlar Allah'ın en şerefli yaratıklarıdırlar- onların da alay ve istihzaya maruz kaldıklarını görürler. Bu sebeple peygamberlerin hayatında o alaycılardan gördükleri kötü muameleden dolayı kendileri için bir teselli bulabilirler.

Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"İşte biz böylece her peygamber için suçlulardan düşmanlar yarattık. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter." (Furkan, 25/31)

Başka bir âyette Rabbimiz subhanehû ve teâlâ şöyle buyurur:

"Daha önceki milletlere de nice peygamberler göndermiştik. Onlar kendilerine gelen her peygamberi mutlaka alaya alırlardı." (Zuhruf, 43/6-7)

İşte Allah'ın nebisi Nuh *aleyhisselam* ... kavmine dokuzyüzelli sene boyunca davette bulundu. Buna karşılık kavmi onunla istihza ettiler ve onun bir gemi yaptığını gördükleri zaman kendisiyle alay ettiler.

Allah Teala bu olayı şöyle anlattı:

"Nuh gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise, yanına her uğradıkça onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: Eğer bizimle alay ediyorsanız, iyi bilin ki siz nasıl alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz! Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve sürekli bir azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz." (Hûd, 11/38-39)

Allah Teala onların şöyle dediklerini söyledi:

"Bunun üzerine kavminin ileri gelenleri şöyle dediler: Bu, tıpkı sizin gibi bir beşer olmaktan başka bir şey değildir. Size üstün ve hakim olmak istiyor. Eğer Allah (peygamber göndermek) isteseydi, muhakkak ki melekler gönderirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık. Bu, yalnızca kendisinde delilik bulunan bir kimsedir. Öyle ise bir süreye kadar ona katlanıp bekleyin bakalım." 23(Müminun, 23/24-25)

Allah'ın peygamberi Hûd *aleyhisselam* da Allah Teala Ad kavmine peygamber olarak gönderdi. Kavmi onunla alay ettiler ve şöyle dediler:

"Sen bize tek Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer doğrulardan isen bizi tehdit ettiğini (azabı) bize getir." (Araf, 7/70)
"Dediler ki: Ey Hûd! Sen bize açık bir mucize getirmedin, biz de senin sözünle tanrılarımızı bırakacak değiliz ve biz sana iman edecek de değiliz. Biz: Tanrılarımızdan biri seni fena çarpmış! demekten başka söz söylemeyiz!"

Allah'ın peygamberi Salih'i *aleyhisselam* Allah Teala Semûd kavmine gönderdi. Onlar Salih'in çağrısına şöyle cevap verdiler:

"Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük taslayanlar, içlerinden zayıf görünen inananlara dediler ki: Siz Salih'in Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz? Onlar da şüphesiz biz onunla ne gönderilmişse ona inananlarız, dediler. Büyüklük taslayanlar dediler ki: Biz de sizin inandığınızı inkar edenleriz. Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler ve Rablerinin emrinden dışarı çıktılar da: Ey Salih! Eğer sen gerçekten peygamberlerdensen bizi tehdit ettiğin azabı bize getir, dediler." (A'raf, 7/75-77)

İşte Allah'ın peygamberi Nuh *aleyhisselam* Allah onu da kendi kavmine gönderdi. O, kavmini livata fuhşundan ve kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşma huyundan menetti. Buna karşılık ona verdikleri cevabı ayeti kerime şöyle naklediyor:

"Kavminin cevabı: Onları (Lût'u ve taraftarlarını) memleketinizden çıkarın; çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış! demelerinden başka bir şey olmadı." (Araf, 7/82; Neml, 56)

İşte Şuayb *aleyhisselam*.. Kavmi onu da alay ve istihza ile karşıladı. O işe sabretti ve karşılığını Allah'tan bekledi. Allah Teala onları şöyle anlattı:

"Dediler ki: Ey Şuayb! Babalarımızın taptıkları (putları) yahut mallarımızda dilediğimizi yapmayı terketmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa sen yumuşak huylu ve çok akıllısın." (Hûd, 11/87)

Onlara bunu alay ve istihza etmek üzere söylüyorlardı.24

Allah'ın peygamberi Mûsâ'ya *aleyhisselam* gelince o da iğneleyici bir alayla ve İsrailoğullarının aşağılayıcı bir istihzasıyla karşılaşmıştı. Allah Teala bunu şöyle anlattı:

"Mûsâ kavmine: Allah bir sığır kesmenizi emrediyor, demişti de: Bizimle alay mı ediyorsun? demişlerdi. O da câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım, demişti." (Bakara, 2/67)

İbnu Atıyye -Allah rahmet eylesin- "cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" sözünün iki anlama geldiğini söyledi. Birincisi: Alaycı bir tavırla, Allah'dan haber getirme konusunda câhil olmaktan Allah'a sığınmak.

Diğeri onların "bizimle alay mı ediyorsun?" demelerindeki Allah'tan kimin haber getirdiğini bilmemelerindeki câhillikleri gibi bir câhil olmaktan sığınmaktır.25

Bizim peygamberimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* gelince o da kalpleri parçalayan korkunç bir alay ve istihzaya maruz kalmıştır. Mekke döneminde Arap müşriklerinin, Medine döneminde ise münafıkların ve yahudilerin alay ve istihzalarıyla karşılaşmıştır. Allah Teala bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Kafirler seni gördükleri zaman, şüphesiz, seni alaya almaktan başka bir şey yapmazlar. Sizin tanrılarınızı diline dolayan bu mudur? derler ve Rahman'ın kitabını işte onlar inkâr ederler." (Enbiya, 21/36)

Allah rahmet eylesin Şeyhu'l-İslam İbnu Teymiye şöyle der: "Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* onları şirkten menettiği zaman onunla alay ettiler. Zaten bütün müşrikler, peygamberler kendilerini tevhide davet ettikleri zaman, putperestlik içlerine iyice işlediği için onlara hep sövdüler ve onları hep beyinsizlikle, sapıklıkla ve delilikle vasıflandırdılar. Onlara benzeyen bir kimseyi de içinde putperestlik duygusu varsa, kendisini tevhide çağıran birini görünce aynı şekilde onunla alay eder bulursun."26

Allah Teala onlardan söz ederken şöyle buyurur:

"Seni gördükleri zaman: Bu mu Allah'ın peygamber olarak gönderdiği!? diyerek hep seni alaya alıyorlar. Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı, diyorlar. Azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler." (Furkan, 25/41-42)

İbnu İshak şöyle dedi: "Sonra Allah Rasûlüne ve onunla beraber olan müslümanlara düşmanlıkta çaresiz kaldıkları için Kureyş'in durumu kritik hale geldi ve sıkıntıya düştüler. Bunun üzerine içlerindeki çapulcuları Allah'ın Rasûlüne karşı kışkırttılar, onu yalanladılar, ona eziyet ettiler ve onu şairlikle, sihirbazlıkla, kâhinlikle ve delilikle suçladılar... Bir defasında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Kabe'de tavaf ederken onların yanından geçti. Geçerken bazı sözler söyleyerek onunla alay ediyorlardı. Rasûlullah'ın kızmakta olduğu yüz şeklinden anlaşılıyordu. İkinci defa yanlarından geçerken yine onunla alay ettiler. Sonra üçüncü defa aynı durumla karşılaştı. Bunun üzerine Peygamber durdu ve dedi ki: Ey Kureyşliler! Beni dinliyor musunuz? Canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, sizi hizaya getirecek bir din getirdim; bu dine uymazsanız helak olursunuz. Ravi şöyle dedi: Peygamber o topluluğa öyle tesirli sözler söyledi ki hepsi pür dikkat dinlediler."27

Allah Teala onların Peygamberi kaşgöz hareketleriyle alaya almalarını şöyle anlattı:

> "O inkar edenler zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, neredeyse seni gözleriyle devireceklerdi. Hâlâ da (kin ve hasetlerinden): Hiç şüphe yok ki o bir delidir, derler." (Hakka, 68/51)

Onun dinine ve sünnetine çağıranlar da aynı şekilde alay ve istihzaya maruz kalırlar. Bu, kıyamet gününe kadar kalacak bir kanundur.

Bu sebeple bazı davetçiler alay ve istihza engeline çarpar. Bazılarının cesareti kırılır, bazıları geri adam atar ve korkar, diğer bazılarının da sadece hakka bağlılıkları, ıslah yolunda devam etmedeki ısrarları ve bâtıla mukavemetleri artar. Bu son tavır, ümmetin muhtaç olduğu bir tavırdır ve Allah'ın hak dinine davetin azığıdır. Çünkü bu tavrın sahibi -biraz önce de geçtiği gibi- peygamberlerin sözlerine bakar; bilir ve inanır ki o, peygamberlerin bıraktıkları şeylerin mirasçısıdır. O peygamberler ki insanlar için geride hayra davet, tevhit, iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak ve yeryüzünden bozgunculuğun kökünü kazımaktan başka bir şey bırakmamışlardır. Bu sebeple zihnini bulandırsa bile bu alay ve istihzaya aldırış etmez. Çünkü bunlar davet yolunda kaçınılmaz eziyetlerdendir. Bunun içindir ki o bu satışında mutlaka kazançlıdır, bu kazancından vazgeçmez ve bu işin peşini bırakmaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ALAY ETME ŞEKİLLERİ

ALAY ETME ŞEKİLLERİ

Alaycı müstehziden sâdır oluş şekline göre alay ve istihzanın çeşitli nevileri vardır. Alay ve istihza bazan sözle olur, ki eskiden ve şimdi alay ve istihzanın en çok yapılan şekli budur. Bazan da işaretle olur. İşaretle yapılan alay kaş-göz hareketiyle veya dil çıkarmakla yapılabilir. Bazan da alay el hareketiyle olabilir.

Alay ve istihza şekillerinin çokluğunu göz önünde bulundurarak bu bölümü aşağıdaki kısımlara ayırdım:

1- Allah ile istihza şekilleri

2- Peygamberle *sallallahu aleyhi ve sellem* ve onun ashabıyla istihza şekilleri

3- İslamın sembolleriyle ve Peygamberin sünnetiyle istihza etme şekilleri

4- Müminlerle istihza etme şekilleri.

Bunların açıklaması aşağıdadır:

1- ALLAH'LA İSTİHZA ŞEKİLLERİ

Bu dinin en açık ve kesin olarak bilinen gerçeklerinden birisi şudur: Allah Teala birdir, tektir, eşsizdir, sameddir (hiçbir kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir, fakat herkes ve her şey O'na muhtaçtır), doğmamıştır, doğrulmamıştır, başlangıcı olmayan ilktir, sonu olmayan sondur, kuvvetlidir, güçlüdür, mutlak kudret sahibidir, büyüktür, yücedir, yerde ve gökte O'nu aciz bırakacak hiçbir şey yoktur ve O'nun yücelik ve kemal sıfatları vardır.

"O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." (Şûra, 42/11)

Ancak Allah'ı inkar edenler Allah'ı hakkıyla tanımadılar. Küfürlerinin en çirkini ise Allah ile istihza etmeleri ve O'nunla alay etmeleridir. Bundan Allah'a sığınırız... Allah ile istihza etmenin şekilleri şunlardır:

1- Dinsiz materyalistlerin "tanrı yoktur, varlık maddeden ibarettir, tabiatta tesadüfler hâkimdir. Tabiatın yaratıklar üzerindeki kudretinin sınırı yoktur" demeleri.28

Fasih bir Arapça ile konuşamasalar dahi materyalist marksist komünistler alay ve istihzanın bu şeklinin temsilcileridirler!

2- Alay ve istihzanın dinsiz ve materyalist bir düşünce üzerine geliştirilmesidir. Bunlar küçük bir topluluktur. Bunlar, adına serbest şiir dedikleri basit sözler söylediler ve bu sözlerinin arasında bu toplumun bütün değişmeyen değerlerine karşı çıktılar. Bu sebeble Allah ile alay ettiler ve görülmemiş şeylere cüret ettiler. Onların sözlerini okuduğun zaman tüyleri diken diken eden apaçık bir küfür bulursun. İşte sana onların söyledikleri şeylere bir örnek:

Bunların önde gelenlerinden Abdu'l-Aziz el-Mekâlih -ki bizdeki bazı papağanlar onu modernistlerin peygamberi olarak nitelendirirler- şöyle diyor: "Allah kül oldu, sessizliğe büründü ve cellatların elinde korkuya kapıldı. O, servet nağmelerinin rabbi arasında tesbih taneleri ve sarıklar bitiren bir tarla oldu. Halbuki eskiden Rab sevilmek içindi. Eskiden Allah, sevgi idi, geceleyin gündüz idi, yeşil yağmurlarla arzın pürüzlerini temizleyen şarkılar idi."29

3- Çağdaş komünist Abdu'l-Vehhab el-Beyâti'nin sözleri de Allah ile istihzanın bir çeşididir:

"Allah'ı benim şehrimde yahudiler pazarlıyorlar. Allah benim şehrimde kovulmuştur, reddedilmiştir. Gaziler O'nun kendileri için bir hizmetçi, bir şâir ve bir kavat olmasını ve âbidler yolunun çalgılarında aldatmak istedi.

Fakat o çıldırdı. Çünkü o tarlaların zambaklarını var olmasını istediği çekirgelerinden korudu."30

Sen hiç Allah'a böyle küfredildiğini ve böyle alay edildiğini duydun mu? Allah Teala suçluların söyledikleri şeylerden yücedir ve büyüktür. Sonra bu zındığın adı ne biliyor musun? Abdu'l-Vehhab!!

4- Düşünce çöplüğünün şâiri Nizar Kabâni'ye gelince Allah'ın akrabalıkları isimli kasidesindeki şu sözlerine bir kulak ver:

"Fasulyenin, leblebinin, turşunun ve baklanın pahallanması da mı Allah'ın işlerindendir?!!"31

"Ya İlâhî... Eğer gerçekten Rab isen bizi âşıklarımıza bırak."32

5- Mahmud Derviş isimli bir diğer çağdaş komunist şöyle der:

"Uyu uyu, Allah'ın gözü bizi ve karatavuklar sürüsünü görmez."33

6- Onlara sihri öğreten en büyükleri Bedir Şâkir es-Seyyab'a gelince, o da şunları söyleyen kişidir:

"Biz hepimiz ölüleriz. Ben ve Muhammed. Şu kabirlerimiz toza toprağa karışmış minare enkazıdır. Üzerinde Muhammed ve Allah'ın ismi yazılı enkaz."34 Sonra şöyle der: "Allah bizim kasabamızda yaşıyor; O'nu biz öldürmedik. Bir gün acıktığımız için O'nu yemedik."35 Allah Teala bu küfür ve noksanlıklardan yücedir/münezzehtir!!.

Bunlar şu sapıkların teranelerinden taşan küçük bir bölümdür. Bütün bu saçmalıklarından sonra adamları övülüyorlar, yüceltiliyorlar ve göklere çıkartılıyorlar. Fakat sakın sen öyle yapma. Çünkü senin Rabbin şöyle buyuruyor:

"İçinizden onları dost edinenler onlardandır." (Maide, 5/51)

2- PEYGAMBER *sallallahu aleyhi ve sellem*
VE ASHABI İLE İSTİHZA ŞEKİLLERİ

Şüphesiz Allah Teala Peygamberimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* çok büyük bir değer verdi, ona itaat etmeyi ve sorunları ona götürmeyi emretti. Yüce Allah şöyle buyurdu:

"Peygamber size neyi verdiyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan da sakının." (Haşr, 59/7) "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan ulu'l-emre (yetkililere) de itaat edin. Eğer bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz -Allah'a ve âhirete gerçekten inanıyorsanız- onu Allah'a ve Peygambere götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir." (Nisa, 4/59) "Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar." (Nisa, 4/65)

Allah'ın salât ve selamı onun üzerine olsun, bu yüce peygamberi kaş-göz hareketleriyle alaya almak ve onunla istihza etmek câiz değildir. Kim bunu yaparsa Allah'a küfretmiş ve dinden çıkmış olur. Bu yüce Peygamberle *sallallahu aleyhi ve sellem* yapılan alay ve istihza şekillerinden işte sana birkaç örnek:

1- Müslümanların pek çok sıkıntı, meşakkat, açlık ve susuzlukla karşılaştıkları Tebuk savaşında alaycılar Peygamberle *sallallahu aleyhi ve sellem* alay ettiler. Bunun üzerine yedi kat semanın üstünden bu alaycıların küfrünü ilan eden vahiy indi. Allah Teala şöyle buyurdu:

"Eğer onlara (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. De ki: Allah ile, O'nun ayetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz? (Boşuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kâfir oldunuz. Sizden (tevbe eden) bir grubu bağışlasak bile, bir gruba da suçlu olduklarından dolayı azap edeceğiz." (Tevbe, 9/65-66)

Bu ayetlerin iniş sebebi hakkında Ka'b el-Kurazî ve diğer müfessirlerden şöyle dedikleri rivayet edilmektedir: Münafıklardan bir adam dedi ki: Bizim şu Kur'an okuyan adamların bizden daha çok midelerine düşkün, bizden daha çok yalancı, düşmanla karşılaşınca bizden daha çok korkak olduklarını görüyorum, başka bir şey görmüyorum. Bu durum Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* bildirildi. Sonra bu adam Rasûlullah'a geldi. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*

devesine binip yola çıkmak üzereydi. Adam: "Ey Allah'ın Rasûlü! Biz sadece lafa dalmış eğleniyorduk." dedi. Bunun üzerine Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*: "Siz Allah ile, Allah'ın âyetleriyle ve O'nun Peygamberiyle mi alay ediyorsunuz" âyetini 66. âyetin sonuna kadar okudu. Adamın bacakları öyle titriyordu ki, bastığı taşı hareket ettiriyordu. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona hiç iltifat etmedi. Adam ise, Rasûlullah'ın kılıcına sarılıp kalakalmıştı.36

Katade de şöyle dedi: Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Tebuk savaşına giderken beraberlerinde bazı münafıklar da vardı. Bunlar Rasûlullah'ı kastederek: "Bu adam Şam saraylarını ve kalelerini fethedeceğini mi zannediyor? Heyhat, ne kadar da boş bir hayal!" dediler. Yüce Allah, Peygamberine bunu haber verdi. O da: "Şu atlıları bana bir durdurun!" buyurdu ve onların yanına gitti: "Siz şöyle şöyle dediniz" buyurdu. Onlar da: "Ey Allah'ın Rasûlü! Biz sadece lafa dalmış eğleniyorduk" diye cevap verdiler. Bunun üzerine Yüce Allah bu ayeti indirdi.37

İbnu İshak da şunları söyledi: Ümeyye oğullarından İbn Zeyd İbn Amr İbn Avf'ın kardeşi Vedia b. Sâbit ile Eşca' kabilesinden Seleme oğullarının dostu Mahşen İbn Humeyyir adında bir adam da olmak üzere bir grup münafık Tebuk'e doğru giderken Rasûlullah'ı işaret ediyorlar ve birbirlerine şöyle diyorlardı: Siz Asfaroğullarıyla (sarışın Bizanslılarla) yapılacak savaşın, Arapların birbirleriyle yaptıkları savaş gibi mi olacağını zannediyorsunuz? Allah'a yemin olsun ki sanki biz yarın sizin ellerinizin kollarınızın iplerle bağlandığınızı görüyoruz gibiyiz. Müminleri korkutmak ve ürkütmek için bu lafları ettiler. Mahşen İbn Humeyyir dedi ki: Vallahi bu söylediklerinizden dolayı hakkımızda bir Kur'an âyeti inmesinden korkuyorum. Böyle olmaktansa herbirimize yüz kırbaç vurulmasını tercih ederim. Ayrıca -duyduğuma göre- Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Ammar'a demiş ki: Git şu adamlara, çünkü onlar helak oldular, ne dediklerini sor; eğer inkar ederlerse: Evet, şöyle şöyle dediniz, de. Ammar onlara gitti ve bunu onlara söyledi. Onlar bunun üzerine Rasûlullah'a geldiler ve ondan özür dilediler. Vedia İbn Sâbit, bineğinin üstünde olan Rasûlullah'ın heybesinden tutarak şöyle demeye başladı: Ey Allah'ın Rasûlü, biz sadece lafa dalmış eğleniyorduk. Bunun üzerine Allah Teala: "Onlara (niçin alay ettiklerini) sorarsan, biz sadece lafa dalmış eğleniyorduk, derler." âyetini indirdi. Mahşan İbn Humeyyir ise şöyle dedi: Ey Allah'ın Rasûlü! Ben kendi ismime ve babamın ismine güvendim. Bu âyette affedildiği belirten kişi Mahşen İbn Humeyyir'dir. Daha sonra Abdu'r-Rahman adını almış ve Allah'a hiç kimsenin bilmediği bir yerde şehit olması için dua etmiştir. Nitekim Yemame günü şehit edildi ve hiç izine rastlanmadı."38

Bu kıssada görüyoruz ki, Rasûlullah ile alay ettikleri zaman yanlarında yüce sahabiler olduğu halde cihada çıkmış olmaları bile bu alaycı grubun affını sağlayamadı.

2- Yine Tebuk yolunda meydana gelen bir olay bu istihzanın örneklerindendir. O yolculuk esnasında Rasûlullah'ın devesi kaybolmuştu. Zeyd İbn el-Lusayt isimli münafık şöyle dedi: Bir peygamber olduğunu ve gökten haber verdiğini iddia etmiyor mu, o halde devesinin nerede olduğunu bilmez mi? Bunu öğrenen Rasûlullah şöyle dedi: "Bir adam şöyle şöyle diyor, -Adamın sözlerini anlattı- Allah'a yemin olsun ki ben ancak Allah'ın bana bildirdiğini bilirim. Allah Teala bana devemin nerede olduğunu gösterdi. O şu anda falan yerdeki vadide bir derenin içinde, yuları bir ağaca takılmış bekliyor. Gidin ve onu bana getirin." Gittiler ve deveyi alıp Peygamber'e getirdiler.39

3- Çağımızda Hz. Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* alay edenler tüyleri diken eden küfür ve sapık sözler söylemekle övünmektedirler. Çağdaş şâirler –şâir diye adlandırılmaları ne kadar doğruysa– bu gruba girerler. Onlar inkarcı doğu ve batı edebiyat ekollerinden çıkan inkarcı ve anarşist fikirlerin kurbanı olmuşlardır.

Onlar bizim ırkımızın çocuklarıdırlar ve bizim isimlerimizi taşırlar, fakat onlar bizim dinimizin asıl düşmanlarından daha tehlikelidirler. İşte şu şair bozuntusu Muhammed Cebr el-Harbî şöyle diyor ve ne çirkin şeyler söylüyor:

Bizim sahralar ülkemiz battı/halâk oldu
Gece (nin karanlıkları) her tarafını sardı
Bir Hâşimi ona kendi zinetini giydirdi
İbadet etmek için boyun eğdi onun
adetlerine40

Ne dersin, Allah'ın kendisiyle bu ümmeti cahiliye karanlığından İslamın aydınlığına çıkardığı Kureyşli Abdullah'ın oğlu Muhammed'den *sallallahu aleyhi ve sellem* başkasını bu ülke hiç tanıdı mı? Sonra bu alçak adam kalkıyor, bizim dinimize gece ve karanlık ismini vermeye cesaret ediyor!!

4- Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile alay ve istihzanın örneklerinden birisi de karikatürist Salah Câhin'in çizdiği şeylerdir. Bu adam el-Ehram gazetesinde bir karikatür çizmişti. Bu karikatürde Hz. Peygamber'i *sallallahu aleyhi ve sellem* simgeleyen bir bedeviyi, gericiliği simgelemesi için merkebe ters binmiş bir vaziyette resmetmiş, bu resmin altına da bir horoz, dokuz tavuk ve şu yazıyı yerleştirmişti: "Muhammed Efendi bir horoza dokuza izin veriyor."41 Bu karikatür Allah'ın Rasûlüne *sallallahu aleyhi ve sellem* yapılan saldırı, alay ve istihzanın en çirkinlerinden biridir.

5- Allah'ın Rasûlünün sünnetiyle alay etmenin örneklerinden bir diğer Muhammed el-Gazali'nin "Başlarına bir kadını idareci olarak getiren bir toplum asla kurtulmaz" hadisiyle alay etmesidir. Muhammed el-Gazali, bu hadis Sahihu Buhârî'de geçmesine rağmen Belkıs, Viktorya, İndra Gandi ve Golda Meir'in milletlerini kurtaran kadınlar olduğunu söylüyor.42

6- Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile alay etmenin bir diğer örneği onun dinini (bize) taşıyıp getiren kişilerle alay etmektir. Alay ve istihzada bu yola başvuran çağdaş çaylaklardan birisi (dini metinlerdeki isnad zinciriyle) alay ederek yazdığı bir yazıda şöyle söylüyor: Bize bir muhbet (yani başarısız bir kişi) haber verdi. Ona da bir muhbet, ona da bir câhil haber vermişti.43!!

Arkadaşı da şöyle diyordu: Bize Şeyh İmam haber verdi. O bu bu haberi Salih İbn Abdu'l-Hay'dan; o Seyyid İbn Derviş'ten; o, babasından; o da dedesinden aldı."44

Bu, rivayetlerin dayandığı şahıslar olan Allah'ın dinini bize taşıyan insanlara karşı yapılmış büyük bir terbiyesizliktir. İsnad ilmi bu ümmetin en harika bir övünç vesilesidir ve sözlerin isnat edildiği şahısların incelendiği ve süzgeçten geçirildiği böyle bir ilme sahip olma şerefine yeryüzünde başka hiçbir millet nail olmamıştır. Fakat böyle bir ilim istihza ve sapıklığın önde gelenleri tarafından alay malzemesi yapılmaktadır.

7- Abdullah İbn Mesud *radıyallahu anh* bacakları ince bir kişiydi. Bir gün Allah'ın Rasûlüne *sallallahu aleyhi ve sellem* Arak ağacından misvak toplamak için çıkmıştı. Bacaklarının inceliği sebebiyle rüzgar onu bir yöne savuruyordu. Onun bu halini gören topluluk gülünce Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle dedi: "Allah'a yemin olsun ki mizanda onun iki bacağı Uhud (dağın)dan daha ağırdır."45

8- Ve işte Ebû Zer el-Ğıfârî *radıyallahu anh* ile alay eden bir yazar şöyle der: "Ebû Zer el-Ğıfârî gibi adaletli ve önder bir kişi tek başına yürüyor, tek başına ölüyor ve kıyamet günü de tek başına diriliyor."46

Sanatsal kokuşmuşluğun simgelerinden, ahlaki çöküntünün sahiplerinden ve insanların en adilerinden birisi çıkıp Allah'ın Rasûlünün *sallallahu aleyhi ve sellem* temiz ve yüce ashabı hakkında işte böyle şüphe ve tereddütler saçıyor!!

3- İSLAMIN SEMBOLLERİYLE VE PEYGAMBERİN SÜNNETİYLE ALAY ETME ŞEKİLLERİ

Allah Teala şöyle buyurdu:

> "İnkarcılar hakkı bâtılla ortadan kaldırmak için mücadele ederler. Onlar, âyetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıları alaya aldılar." (Kehf, 18/56)

Alimler, Allah'ın âyetleri ve şeriatıyla alay etmeyi inkar nevilerinin en şiddetlilerinden birisi olarak zikrettiler.47 Allah Teala şöyle buyurdu:

> "Evet sen şaşırıyorsun, onlar da seni alaya alıyorlar. Onlara öğüt verildiği zaman öğüt dinlemezler. Bir mucize gördüklerinde alay ederler." (Sâffat, 37/12-14)

Bugün müşahede ettiğimiz acı gerçek, Allah'ın diniyle, şeriatıyla ve peygamberinin sünnetiyle herkesin gözünün önünde utanç verici şekilde ve acımasızca alay edilmesidir. Hepsinin de ortak noktası Allah'ın diniyle harp etmek ve onu yıkmak olan bu çirkin alay ve istihza şekillerinden bazı örnekler vermek istiyorum.

1- Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaatin inanç esaslarından olduğu dinde kesin olarak bilinen Rabbimizin istiva, nüzul, gazab, rıza, iki el vs. sıfatları gibi Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaatin bazı akîde meseleleriyle alay etmek.

Kuşkusuz sen, Ehl-i Sünnetin yolundan çıkan her bid'atçıyı, Allah'ın zâtına lâyık bir şekilde bu sıfatların varlığını kabul eden kimseleri alaya aldıklarını görürsün. Tevilciler de bu alay ve istihzanın günahını taşırlar. Çünkü onlar, Allah ve Rasûlünün sözlerinde yanlışlıklar bulup bunları düzeltmek isteyenler gibidirler. Yoksa Allah'ın inmesinden söz eden hadisin anlamı nedir? Halbuki bu hadis mütevatir olan hadislerdendir. Sonra bununla alay eden ve yaratıcının sıfatlarını yaratıkların sıfatlarıyla karşılaştıran kimseler görürsün. Rabbimiz Teala onların sapıkça alaylarından yücedir ve beridir!!

2- Allah'ın şeriatıyla hükmetmeyi alaya almak, onu gericilerin, köktencilerin şeriatı olmakla ve içinde vahşilikler bulundurmakla itham etmek! Çünkü hırsızın eli nasıl kesilir, evli ve zina eden bir kimse nasıl recmedilir!!

Başarılı davetçi, istikameti düzgün insan Şeyh Abdu'r-Rahman ed-Devserî -Allah rahmet eylesin- bu konuda şöyle diyor: "Bu, Yüce Allah'a karşı büyük bir saldırıdır, O'nun isimlerini inkar etmek ve kendi kurallarını ve görüşlerini Allah'ın hükmüne ve maksadına karşı tercih etmek/onları üstün görmektir. Onların bu sözlerinde Allah'ın herşeyi kuşatıcı ilmini inkar, O'nun hikmetine ve rahmetine karşı bir eleştiri vardır. Çünkü onlar Allah'ı insanların her çağdaki durumlarına uygun olan şeyi bilen ve onların durumlarına elverişli hükümler koyan bir ilah olarak görmediler. Münafıkların mirasçıları bu zamanda da devam etti ve Allah'ın hükümlerinin insanlığa uygun olmayan bir katılıkta olduğunu iddia ettiler. Onların bu anlayışına göre Allah rahim (merhamet sahibi) değildir, çünkü O'nun şeriatı hikmet ve rahmet üzerine değil, katılık ve kapalılık üzerine kuruludur. Böylece onlar münafıklığın en alçak mertebelerinden birine düşmüş oldular."48

Allah'ın şeriatının hakim olmasından duyulan bu endişe ve kaygı ve bunun öncesinde ve sonrasında, özellikle bu ümmetin hiçbir şekilde iyiliğini istemeyen ataistler tarafından bu şeriatla alay ve istihza edilmesi, bütün bunlar bize, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bu dini kendilerine getirdiği zaman Kureyşlilerin söylediği şu sözü hatırlatıyor:

"Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız." (Kasas, 28(57) 49

Allah'ın şeriatıyla hükmedilmesine saldıran bugünkü dinsizlerin mantığı aynen Firavun'un mantığıdır. Firavun da Mûsâ'nın Allah'tan getirdiği hak dinden halkını sakındırmak için şöyle demişti:

"Ben onun, sizin dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum." (Gafir, 40/26)

Bu, her ülkede ve her asırda Allah'a ve O'nun dinine karşı çıkanların mantığıdır. Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"Bunu nesilden nesile vasiyet mi ettiler? Doğrusu onlar azgın bir topluluktur." (Zâriyat, 51/53)

3- Allah düşmanlarındaki bu kaygıyı pekiştiren şeylerden birisi de onların İslam şeriatıyla hükmedilmesini isteyen dindar insanlarla alay eden resimleri neşretmeleridir. Bu resimlerden birisi Rûz el-Yûsuf'ta karikatür olarak yayınlandı. Orada çok uzun sakallı mütedeyyin bir genç minarede ezan okurken resmediliyor ve "hayye ale'l-Felah (haydin kurtuluşa)" yerine "hayye ale's-silah (haydin silaha)" diyor!!!

Sonra başka bir yerde böyle bir genç tekrar çiziliyor, bu sefer gizli bir el onun başına bir kaset sokuyor, ağzına da tabanca!!!50

Böylece bu iğneleyici alay ve istihzaların tamamının, günümüz dünyasının bastırmaya çalıştığı müslüman gençliğin kutsal uyanışına karşı yapılan bir savaş olduğunu görürsün. Gençliğin bu uyanışından dolayı Allah'a hamd ve şükürler olsun.

Bunun içindir ki Şeyh Abdu'l-Aziz İbn Bâz bu konuda şu fetvayı verdi: "İslam ile veya ona ait bir şey ile alay etmek en büyük küfürdür... Dindarlarla ve beş vakit namaz kılanlarla dindarlıklarından ve namaz kıldıklarından dolayı alay eden kimse din ile alay ediyor kabul edilir. Onunla oturmak ve arkadaşlık etmek câiz değildir. Bilakis onu reddetmek, onu bu hareketinden ve onunla ilişki kurmaktan sakınmak gerekir. Aynı şekilde alaycı ve müstehzi bir üslupla dini meselelere dalan kimse de kâfir sayılır."51

4- Namazla alay etmek: Allah Teala şöyle buyurdu:

> "Namaza çağırdığınız zaman onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu davranış, onların düşünmeyen bir toplum olmalarındandır." (Maide, 5/59)

Namazla ve namaz kılanlarla alay eden nice insan işittik. Bu beyinsizler şöyle derler: Ey namaz kılanlar, cennete gittiğiniz zaman bizi de yanınızda götürün!!!

Bu bencil alaycı, kâfir bir işçiyi müslüman işçiye tercih ederek işe almada ona öncelik verir, sonra da şöyle övünür: Bir müslümanı işe getirirsek bizi meşgul eder, vaktimizi ve işimizi namazla kesintiye uğratır!!

5- Müslüman kadının örtüsüyle alay etmek: Bu günümüzde yaygın ve en çok yapılan istihza ve alay şekillerinden birisidir. Bu tür bir istihzada örtüyü ve örtülü bayanlara karşı çılgın ve sıcak bir savaş yürütülür. Bu kirli savaşı şehevî arzulara meyli olanlar ve hayvan pazarında insanların ırz ve namuslarını pazarlayanlar sevk ve idare ederler. Emine es-Said – emin (güvenilir) olduğu da şüpheli ya– şöyle der: Hayatta oldukları halde ölüm kefenleri giyen kültürlü genç kızlara şaşıyorum.52

Çağdaş laik Ahmed Abdu'l-Mu'ti Hicâzî şöyle der: Açılıp saçılmanın bir takım kötülükleri vardır, fakat bu kötülükler kesinlikle örtü ve peçenin kötülüklerinden daha azdır. Bizi örtüye dönmeye çağıranlar, bizi develere, merkeplere ve katırlara binmeye çağıranlara benzer... Bu, düşüş çağlarına ait bir zihniyettir.53

Yine bu çağdaşlardan olup Ebû Leheb'in karısı Ümmü Cemil'i savunmasıyla meşhur olan Muhammed Cebr el-Harbî'ye gelince, dinle bak şöyle diyor: "Tebbet'ten beri kadınlar aynıdır. Hatta peçenin ortaya çıkmasından beri onlar satılmak için satın alınır ve satılır, ikinci olarak yine satılmak için satın alınır."54

Onlardan birinin tesettürlü kız öğrencileri "tiyatro ve müzayede" ve "siyah şişeler"55 diye isimlendirmesi, onların tesettürle dışarı çıkmalarını "dehşet verici bir tiyatro" olarak vasıflandırması ve onları "ticaret eşyaları" olarak görmesi alay ve istihzada bundan geri kalmaz.

İşte dinsizler bu şekilde zehirlerini kusmak, tesettürlü müslüman kadına saldırmak, onu iffet ve şerefinden çıkarmak ve çılgın insan kurtlarına kolay bir lokma haline getirmek için harekete geçerler. Bundan dolayı fazilet ve iffet gizlenir, serbestlik, zina ve ahlaksızlık çamuruna düşüş yaygınlaşır, hatta dinine, dini değerlerine ve ahlakına bağlı bir toplum anarşizmin, cinsel sapıklıkların, aile yıkımının, fazilet ve iffetle savaşın baskısı altında çöken bir batı toplumuna dönüşür.

6- Muhammed el-Gazali'nin alaylı ve komik pek çok sözünün arasında söylediği şu sözler de şeriatın hükümleriyle alay etmek cinsindendir; o şöyle dedi: "Hadiscilere göre kadının diyeti erkeğin diyetinin yarısı kadardır. Bu araştırmacı fıkıhçıların reddettiği kötü ve ahlakî olmayan bir düşüncedir."56

Bu alaycı tavrın sahibi, bu meselenin ümmet arasında icma edilen meselelerden olduğunu unutmuş görünüyor. Nitekim Hafız İbn el-Münzir ve başka ilim sahipleri bu konuda icma olduğunu anlatırlar.57

7- Sakal ile alay etmek: Bu mesele art niyetli şakacıların alay konusu yaptıkları meselelerin hemen hemen çoğunluğunu teşkil eder. İslami bilinçlenme içinde olan pek çok genç -sakallı oldukları için- kendileriyle alay edilmiştir. Şu rahatsız edici sözleri ne kadar çok duyduk: Sakalda hayır olsaydı, tenasül organında bitmezdi!!

Subhanallah:

"Ey insan! Seni yaratıp, seni düzgün ve dengeli kılan, seni istediği bir şekilde birleştiren, ihsanı bol Rabbine karşı seni aldatan nedir?" (İnfitar, 82/6-8)

Ey sakalla alay eden ve gülen adam! Sen sakalı Allah'ın yarattığını ve erkeği bu ayırdedici vasıfla şekillendirdiğini bilmediğin için mi sakalla alay ediyorsun?!

Ey alaycı müstehzi! O Rasûlullah'ın vacip bir sünneti olduğu ve onu yolmak bir adam diyeti gerektirdiği halde sen sakalla alay mı ediyorsun? Sakal, müslüman erkeğin bir alametidir. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "Müşriklere muhalefet ediniz; bıyıkları iyice kesiniz, sakalları bırakınız."58

Büyük alim Muhammed İbn İbrahim Alû'ş-Şeyh'e: "Sakal pisliktir, diyen kimse mürted sayılır mı?" diye sorulunca o şöyle cevap verdi: "Bunu iyi incelemek lazımdır. Eğer bunun Peygamber'in bir sünneti olduğunu biliyor idiyse hakkında mürtedlik hükmünün verilmesi evlâdır."59

8- Allah'ın hükümleriyle alay etmenin örneklerinden birisi de çok eşlilikle alay etme konusudur. Bu, çok eşliliği yasaklayıp deyyusluğu/ pezevenkliği serbest bırakan Frenklerle temasın sonucu bu ümmetin içine nüfuz eden bir afettir!! Dost ve aşıklara gelince, eşlerden her ikisi de bunlardan onlarcasıyla beraber olabilir. Bu sebeple –nikaha dayalı– çok eşlilik meselesinin batı hayranlarının pek çoğu nazarında affedilmez bir suç haline geldiğini görürüz. Zina etmek ve günah işlemek maksadıyla serbestliğin ve ahlaksızlığın bulunduğu ülkelere seyahatler düzenlemek ise onlara göre ilericiliktir, yükselmedir, turizmdir ve baskıdan uzaklaşmaktır!!

İki hanımla evli bir erkeğin durumunu tasvir eden bir filmin gösterime sunulması da bu meseleyi alaya almak demektir. Söz konusu filmin sonunda adam aklını kaybetti, şaşkın bir vaziyette çöllere düştü ve bir daha evine dönemedi!!

Sâlah Câhin'in "Muhammed dokuza izin verdi" diyerek alay ettiği çirkin karikatüründen sana daha önce söz edilmişti.

9- İstihza şekillerinden birisi de Şeyhu'l-İslam İbnu Teymiyye'nin -Allah ona rahmet eylesin- bazı bid'atçılardan naklettiği tavır ve hareketlerdir. Bu bid'atçılardan birisi inandığı şeyhten yardım istemeyi ve ona kabrinin yanında veya kabrinin dışında tâbi olmayı, seher vakti mescitte Allah'a dua etmekten kendisi için daha yararlı görmektedir ve onun tarikatından çıkıp tevhide yönelen kişiyle de alay etmektedir. Onlardan pek çoğu mescitleri harap bir vaziyette bırakıp türbeleri imar etmektedirler. Bu, onların Allah'la, O'nun âyetleriyle ve peygamberiyle alay etmeleri ve şirke saygı göstermelerinden başka bir şey değildir. Onlardan birisi bazı beyitleri dinlediği zaman öyle bir huşû ve huzur içerisinde dinler ki Allah'ın âyetlerini dinlerken aynı huşû ve huzuru duymaz. Hatta âyetleri dinlemek onlara sıkıcı gelir ve o âyetlerle ve onları okuyanlarla alay ederler. Böylece Allah'ın şu ayetinden en büyük payı onlar alırlar:

"Deki: Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz?" (Tevbe, 9/65)

10- Burada Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetiyle alay etmeye dair daha pek çok örnek vardır. Giyimde-kuşamda, yemede-içmede, sağdan başlamada veya misvak kullanmada veya burada sayılamayacak kadar çok diğer konulardaki peygamberin sünnetiyle alay etmek bunun örnekleridir. Allah yardımcımız olsun.

4- MÜMİNLERLE ALAY ETMEK

Eğer bir kimse şerefinden ve insanlar arasındaki konumundan dolayı korunacaksa buna en layık olan kimse Peygamberdir *sallallahu aleyhi ve sellem*!! Fakat mümin erkek ve mümin kadınlar seçilmeleri ve arınmaları için bir takım bela ve musibetlerle imtihan edilirler. Malumdur ki alaycılar müminlere imanları sebebiyle kızmaktadırlar ve kin beslemektedirler.

Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"Bu inkarcıların inananlara kızmaları, sadece onların Allah'a inanmalarındandır." (Burûc, 85/8)

Allah Teala müminlerle alay eden kimselerin durumunu yüce kitabında teşhir etmiş ve şöyle buyurmuştur:

"Kafir olanlar için dünya hayatı câzip hale getirildi. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysa ki, (iman edip) inkardan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir." (Bakara, 2/212)

Alaycıların yaptıkları çok çirkin bir şey olduğu için Allah Teala onları kendi kitabında mücrimler (suçlular) olarak adlandırdı ve şöyle buyurdu:

"Şüphesiz günahkarlar (dünyada) iman edenlere gülerlerdi. Onlarla karşılaştıklarında kaş göz hareketiyle alay ederlerdi. Ailelerine döndüklerinde, (alaylarından dolayı) keyiflenerek dönerlerdi. Müminleri gördüklerinde: Şüphesiz bunlar sapıtmış, derlerdi. Halbuki onlar, müminleri denetleyici olarak gönderilmediler." (Mutaffifin, 83/29-33)

Şüphesiz bu, her mücrimin her muvahhide karşı uyguladığı kaş-göz hareketleriyle alay etme ve gülme şeklidir. Özellikle Allah'ın kendilerine hidayet ve istikamet bahşettiği genç erkekler ve genç kadınların pek çoğu bu durumdan şikayetçidirler. Onlar daima alay ve istihzanın baskısından şikayet ederler. Onların buna sabretmeleri gerekir. Çünkü akıbet muttekilerindir/sonunda onlar kazançlı çıkacaklardır. Allah Teala'nın şu âyetini iyi düşünsünler:

"Sadaka vermekte gönülden davranan müminlere dil uzatan ve ancak elinden geldiği kadar verebilenlerle alay eden kimseler var ya, Allah işte onları maskaraya çevirmiştir ve onlar için elem verici bir azap vardır." (Tevbe, 9/79)

Allah rahmet eylesin İbnu Kesîr şöyle dedi: "Bu da münafıkların sıfatlarındandır. Hiç kimse hiçbir durumda onların ayıplamalarından ve çekiştirmelerinden kurtulamazlar. Hatta sadaka verenler bile onların diline düşmekten kurtulamazlar. Bir kimse çok miktarda verdiği zaman bu adam gösteriş meraklısıdır, derler. Az bir şey verdiği zaman Allah bu sadakaya muhtaç değildir, derler."60

Sana günümüzde insanlar arasında yaygın olan ve müminlere karşı uygulanan bazı alay etme şekillerinden örnekler vermek istiyorum:

1- İyiliği emreden ve kötülüklerden sakındıran gönüllülerle alay etmek. Bu kişiler ayet-i kerimede sözü edilen bu ümmetin hayırlı bir ümmet oluşunun öneminin bilincindedir: "Siz onların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız." Onlar bu asil görevi ifa ederler. Onlar bunu, Allah'ın bu ümmete farz kıldığı şeyi edâ etmek ve müslümanların emniyet ve güvenliği için yaparlar. Buna rağmen beyinsizler onları alaya alırlar, suçlarlar ve sahtekarlıkla itham ederler. Ahmed el-Carullah'ın yazdığı şeyler bunun bir örneğidir. O şöyle diyor:

Onlar din adına senin otomobilini durdururlar ve senden eşinin senin eşin olduğunu ispatlamanı isterler!!

Yine din adına kadını sorguya çekerler, onun senin eşin olduğunu ispat etmek için çocuklarından sonuncusunun ismini, yatak odasının şeklini, banyosunun rengini ve markasını sorarlar. Daha sonra Ahmet el-Cârullah şu sözlerle kin ve nefretini kusar: Teke sakallı birisi beni durdurdu ve niçin din adamları hakkında konuşuyorsun? dedi.61

Bununla da kalmadı, teşkilât mensupları hakkında da şunları söyledi: Bunlar sorumsuz bir gruptur. Kendi kendilerini insanlar üzerinde vasi/koruyucu/idareci tayin ettiler, onların özel hayatlarına müdahale ediyorlar ve hareketlerini izliyorlar! Sonra şöyle dedi: Bu, komunizmin uydurduğu yaygaracı bir üsluptur!

Yukarıdaki sözlerin sahibi yazar Ahmed el-Cârullah kendisiyle karikatürist Corcis Ayyad arasındaki derin ilişki sebebiyle sözlerini Corcis'in idamlık bir kadını tasvir eden bir karikatürünün ortasına yerleştirdi.62

İşte böylece Hristiyan Haçlı kini ile serbestçi dinsiz eğilim sözde ve karikatürde buluşuyor. Çünkü onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndüreceklerini zannediyorlar. Kafirler istemese de Allah nurunun tamamlayıcısıdır.

Bu yazar bozuntusuna şaşırmamak mümkün değil: Şiî İranlılarla yaptıkları savaş yılları boyunca Baascılığı ve Baascıları övdü, hatta onları savaşı kazanmış fatihler olarak tasvir etti, ateistliğin ve dinsizliğin savunucularına yazılarında yer verdi ve onları övüp göklere çıkardı. Sonra sanat dünyasına yöneldi ve gazetesini gece eğlencelerinin hikayeleriyle ve sarhoşların içkilerine ait şiirlerle doldurdu. Kötülüklerle ve fuhşiyatla savaş konusunda ahlak zâbıtasının önemli bir görevi ifa ettiğini

görünce, onlar yüzünden rahat hareket edemeyince ve kalbi onlara karşı kin ile dolunca hristiyan üstadı karikatürist Corcis'ten yardım aldı ve yazacağını yazdı. Düşünüyorum da onun yaptığı şey, tıpkı şairin şu sözünde anlattığı şey gibidir:

Başını bir gün toslayacak kayaya
Ona zarar verip kıracaktır güya
Hiçbir zarar veremez kayaya
Fakat başı girer belaya

Şu şiirin sahibi de doğru söylemiş:

Güllere ve muhtevasına hiç zarar veremez
Grip hastası o gülleri koklamayınca

2- Allah yolunda cihat edenlerle alay etmek: Ukaz isimli gazete içerisinde özellikle Afgan mücahitlerine karşı gizli bir kini açığa çıkartan çirkin bir resim yayınlamak suretiyle müslümanları rahatsız etti. Gazetede iki tane resim çıktı: Birincisinde yeşermekte olan bir ağacın köklerine su döken iki Afgan mücahidinin fotoğrafı var. Bu, cihadın ilk günlerine işaret ediyor. Sonra ikinci resimde ağaç büyümüş ve meyvelerini toplama zamanı gelmiştir. Fakat bu iki mücahit arasında kavga çıkmıştır, birbirlerinin sakallarını yolmaktadırlar ve birbirlerini öldürmek için silaha davranmaktadırlar!!63

Ukaz gazetesi mücahitlerin hayatını işte böyle onların itibarlarını zedeleyici şekilde tasvir ediyor. Onları birleştirmeyi/kaynaştırmayı amaçlayan yayınlar yapmak yerine bir de bakıyorsunuz beyinsizleri mücahitlere güldürecek şeyler yayınlıyor. İşin daha da kötüsü bu resim için şu başlığı yazmış olmalarıdır: "Çocuklar İçin Hikaye"!!

Ne dersin, gazete bununla yeni yetişen neslin gönlüne cihattan hoşlanmama fikrini mi sokmak istiyor? Çocukların gönlünde mücahitlerin imajını bozmak mı istiyor? Belki. Kim bilir, arkasında ne vardır?

3- Ümmetin âlimleriyle alay etmek: Bu cürmü sadece din düşmanları işlemiyor. Davetçi olduğunu sanan insanlardan bile bu tür davranışlar vâki oluyor. Mesela Muhammed el-Gazâli, Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem*: "Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa Benû Kureyza'ya varmadan ikindiyi kılmasın" hadisini şerhederken64 Hanbelî âlimleriyle alay eder ve şöyle der: "Ben derim ki, burada fanatik Hanbeliler hazır bulunsalardı, namazda acele eden kimseye: Ey Allah ve Rasûlünün düşmanı, sen Peygamber'e karşı geliyorsun ve onun kesin emrini çiğniyorsun. Bu, münafıklıktır. Peygamber namazı Benû Kureyza'da kılmamızı emretmişken biz onu yolda nasıl kılarız?! derlerdi."65

Doğrusu, utanmazsan dilediğini yapabilirsin! Bu, insanları haksız yere suçlamaktır ve onların iyi niyetleri ve kalplerinde gizledikleri şeyler üzerinde dedikodu yapmaktır. Kötülük, bayağılık ve adilik olarak bu yeter/başkasına gerek yok. Alimlerin eşkaliyle veya sesleriyle veya fetvalarıyla alay eden nice soytarı ve alaycı vardır ki bu kötülük ayıplanmadığı ve bu alaycılara etkili olunmadığı zaman bil ki ümmet alimleri terkedebilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALAY EDENLERE KARŞI UYGULANACAK CEZA VE YAPTIRIMLAR

ALAY EDENLERE KARŞI UYGULANACAK CEZA VE YAPTIRIMLAR

Allah Teala şöyle buyurur:

"Öyle ya, (Allah'a) teslimiyet gösterenleri suçlularla bir tutar mıyız hiç? Size ne oluyor? Ne biçim hüküm veriyorsunuz?" (Kalem, 68/35-36)

"Allah'a ve peygamberine düşman olanlar, işte onlar aşağıların arasındadırlar. Allah: Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir." (Mücadele, 58/20-21)

Bu araştırma içinde Allah'ın kitabından nakledilen ayet-i kerimeleri ve bu âyetlerin içinde zikredilen müstehzilere karşı Allah'ın verdiği cezaları ve onları kapsayan elem verici azabı dikkatlice inceledim ve ciğerlerin parçalandığı ve korkudan kalplerin durduğu korkunç bir durumla karşılaştım.

Dünyada rüsvaylık, ahirette azap.
Dünyada helak ve yıkım
Ahirette sürekli azap

Yukarıda da açıklandığı gibi Nuh'un kavmi onunla alay ettiler, Allah da onları dünyada suda boğarak helak etti. Ahiretin azabı daha şiddetli ve daha kötüdür. Allah Teala bu konuda şöyle buyurmaktadır:

"Onu yalanladılar, biz de onu ve onunla beraber gemide olanları kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavim idiler." (A'raf, 7/64)

Hûd kavmi de Hûd *aleyhisselam* ile alay etti ve onu yalanladı. Allah Teala onu kurtardı kavmini helâk etti. Allah Teala bu konuda şöyle buyurdu:

"Onu ve onunla beraber olanları rahmetimizle kurtardık ve âyetlerimizi yalanlayıp iman etmeyenlerin kökünü kestik." (A'raf, 7/72)

"Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, onları ağır bir azaptan kurtuluşa erdirdik. İşte Ad (kavmi) Rablerini inkar ettiler. O'nun peygamberlerine asi oldular ve inatçı her zorbanın emrine uydular. Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lânete tâbi tutuldular. Biliniz ki Ad (kavmi) Rablerini inkar ettiler. (Şunu da) bilin ki Hûd'un kavmi Ad, Allah'ın rahmetinden uzak kılındı." (Hûd, 11/58-60)

Sâlih'i *aleyhisselam* Allah Semud'a gönderdi. Onunla alay ettiler ve onu yalanladılar. Bunun üzerine Allah onu kurtardı, kavmini helak etti. Allah Teala bu konuda şöyle buyurdu:

"Bunun üzerine onları o (gürültülü) sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü dona kaldılar." (A'raf, 7/78)

Lut'u *aleyhisselam* da kavmine peygamber olarak gönderdi. Kavmi onunla alay etti ve dediler ki: "Bunlar fazlaca temizlenen insanlarmış." Neticede kurtulanlar Lût *aleyhisselam* ve beraberindekilerdir, helâk olup yok olanlar ise alay edip yalanlayanlardır. Allah Teala bu konuda şöyle buyurdu:

"Biz onu ve karısından başka aile efradını kurtardık; çünkü karısı geride kalanlardan oldu. Ve üzerlerine (azap) yağmuru yağdırdık. Bak ki günahkârların sonu nasıl oldu!" (A'raf, 7/83-84)

"Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik ve üzerlerine (balçıktan) pişirilip istif edilmiş taşlar yağdırdık. (O taşlar) Rabbinin katında işaretlenerek (yağdırılmıştır). Bunlar zâlimlerden uzak şeyler değildir." (Hûd, 11/82-83)

Şuayb'ın *aleyhisselam* kavmi de onunla alay etti ve ona dediler ki:

"Ey Şuayb! atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa ki sen yumuşak huylusun ve aklı başında bir adamsın." (Hûd, 11/87)
"Derken o şiddetli deprem onları yakalayıverdi de yurtlarında diz üstü donakaldılar. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç oturmamış gibiydiler. Şuayb'ı yalanlayanlar, işte ziyana uğrayanlar, onlar oldular." (A'raf, 7/91-92)
"Emrimiz gelince, Şuayb'ı ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık; zulmedenleri ise korkunç bir gürültü yakaladı da yurtlarında diz üstü çökekaldılar. Sanki orada hiç güzel gün görmemişlerdi. Dikkat edin, Semud kavmi nasıl helâk olup gittiyse Medyen de öyle yok olup gitti." (Hûd, 11/94-95)

Mûsâ'nın kavmi de onu yalanladı ve onunla alay etti. Allah Teala onu ve beraberindekileri kurtardı, düşmanını helâk etti. Allah Teala bu konuda şöyle buyurdu:

"Bunun üzerine Mûsâ'ya: Asan ile denize vur, diye vahyettik. (Vurunca) deniz ortadan yarıldı; öyle ki, açılan yolun iki yanında sular koca dağlar gibi yükseldi. Ötekilerini de oraya yaklaştırdık. Mûsâ ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık. Sonra ötekilerini suda boğduk." (Şuara, 26/63-66)

Allah Rasûlü Hz. Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* düşmanları da onunla alay ettiler, onu yalanladılar ve ona eza, cefa ettiler. Fakat sonuç takva sahiplerinin oldu. Alaycı ve yalancı bozguncular ise sonunda rezil oldular, utanılacak duruma düştüler, helak oldular ve ateşe atıldılar.

Dünyadan yok olup gittiler. Ahirette de onlar için azap vardır, saray gibi kıvılcımlar saçan ateş vardır. Şeyhu'l-İslam İbnu Teymiye Allah'ın Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ve onun beraberindeki müminlerle alay eden bu adamlar hakkında şunları söyler: Bu alaycı müstehzilerin Allah tarafından birer birer helak edildikleri bilinmektedir. Tarihçiler ve tefsirciler bunları anlattılar. Söylenildiğine göre bunlar Velid İbn el-Muğire, el-As İbn Vâil, el-Esvedâni İbn el-Muttalip, İbn Abd Yeğus ve el-Hâris İbn Kays gibi Kureyş liderlerinden bir grup ve Peygamberin *sallallahu aleyhi ve sellem* mektubunu parçalayıp onunla alay eden Kisra'dır. Allah Teala Kisra'yı kısa bir süre sonra öldürdü, mülkünü parça parça etti ve kisraların saltanatından geride hiçbir şey kalmadı. İşte olan budur. Allah en iyi bilendir.

"Adı sanı ortadan kalkacak olan, sana kin tutan kimsedir." (Kevser, 108/3)

âyetini bu durumda doğrulamış bulunmaktadır. Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* kin ve düşmanlık besleyen herkesin kökünü Allah kesmektedir, adını-sanını ortadan kaldırmaktadır. Dillerden düşmeyen bir söz vardır: "Alimlerin etleri zehirlidir (yani onların gıybetini yapanlar helâk olur)." Peygamberlerin gıybetini yapanların nasıl olacağını sen düşün?!! Peygamber'den *sallallahu aleyhi ve sellem* gelen sahih bir hadiste o şöyle demektedir: Allah Teala şöyle buyurur: "Bir kimse benim velilerimden birine düşmanlık ederse bana savaş açmış olur." Hal böyle olunca peygamberlere düşmanlık edenin hali nice olur? (Allah'a savaş açanla savaşılır.)66

Müminlerle alay eden kimseye kıyamet günü vereceği cezayı Allah Teala şöyle anlatmaktadır:

"Allah buyurur ki: Yıkılın karşımdan! Bana karşı konuşmayın artık! Kullarımdan bir topluluk: Rabbimiz, biz iman ettik; öyle ise bizi affet; bize acı! Sen merhametlilerin en iyisisin, demişlerdi. İşte siz onları alaya aldınız, sonunda onlar (ile alay etmeniz, size beni yâdetmeyi unutturdu), siz onlara gülüyordunuz. Bugün de ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim, onlar hakikaten muratlarına erenlerdir." (Mü'minun, 23/108-111)

Allah Teala şöyle buyurur:

"Gerçekten onlar kendilerine hak geldiğinde onu yalanlamışlardı. Fakat yakında onlara alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir." (En'am, 6/5)

Mümin kadınlarla ve mümin erkeklerle alay etmek onlara eza-cefa etmenin en şiddetli nevilerindendir. Bu sebeple Allah Teala mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenleri tehdit etmiştir ve şöyle demiştir:

"Allah ve Rasûlünü incitenlere Allah, dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için horlayıcı bir azap hazırlamıştır. Mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah işlemişlerdir." (Ahzab, 57-58)

Müminlerle, Allah'ın dini ile ve O'nun hükümleriyle alay edenler ancak kendilerine zarar verirler. Gizli şeyler açığa çıktığı ve amel defterleri açıldığı zaman bu alaycılar pişman olacaklar fakat pişmanlık için artık vakit çok geçmiştir. Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"Onların kazandıkları kötülükler (o gün) açığa çıkmış, alaya aldıkları şey, kendilerini sarmıştır." (Zümer, 39/48)

"Yaptıklarının kötülükleri onlara görünmüş, alay edip durdukları şey onları kuşatmıştır. Denilir ki: Bu güne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi biz de bugün sizi unuturuz. Yeriniz ateştir, yardımcılarınız da yoktur! Bunun böyle olmasının sebebi şudur: Siz Allah'ın âyetlerini alaya aldınız, dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün ateşten çıkarılmayacaklardır ve onların Allah'ı hoşnut etmeleri de istenmeyecektir." (Câsiye, 45/33-35)

ALTINCI BÖLÜM

ALAY VE İSTİHZA EDENLER KARŞISINDA MÜSLÜMANIN KONUMU

ALAY VE İSTİHZA
EDENLER KARŞISINDA
MÜSLÜMANIN KONUMU

Pek çok kişi, özellikle davetçiler, insanlar bizimle alay ediyorlar, istihza ediyorlar, ne yapalım, nasıl davranalım? diyerek davet yolunda karşılarına çıkan bu hastalıktan şikayet ederler. Buna cevap vermek için şunları derim, başarı Allah'tandır:

1- Allah yolunda eza ve cefaya sabretmek, Allah'a davetin değişmeyen sâbitelerinden biridir. Sabırsız davetin arkasından bir sonuç alınması beklenemez. Nasıl beklensin ki Allah Teala peygamberi Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* hitap ediyor:

"O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakınanlarındır." (Hûd, 11/49)

Allah Teala peygamberi Muhammed'e vahyetti ve Mûsâ'nın *aleyhisselam* kavmine söylediği şeyleri şöyle haber verdi:

"Mûsâ kavmine dedi ki: Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Sonuç (Allah'tan korkup günahtan) sakınanlarındır. Onlar da, sen bize (peygamber olarak) gelmeden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi, dediler. Mûsâ: Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helâk eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hâkim kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar, dedi." (A'raf, 7/128-129)

Sabırla birlikte samimiyetle sadece Allah'a dayanıp güvenmek gerekir. Allah Teala şöyle buyuruyor:

"Kafirlere ve münafıklara boyun eğme, onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter." (Ahzab, 33/48)

Allah'a tevekkül etmek, sadece O'na dayanmak ve sadece O'nun katındakini arzu etmek, bu uzun yolun yolcusunun en sağlam dayanağıdır. Eskiden şöyle denilirdi: "Sabretmek ve kesin olarak inanmak kişiyi dinde imamlığa/önderliğe ulaştırır."

2- Bizden daha hayırlı olan kimselerden ibret almak. Kavimlerinin kendileriyle alay ettikleri peygamberlerin haberleri bize geldi. Bu alay ve istihza onları yüklendikleri misyondan ve gönderildikleri dinden vazgeçirdi mi? Asla. Nuh *aleyhisselam* gemiyi yaparken kavmi onunla alay ediyordu, arkasından, önünden çekiştirerek, gülerek ve istihza ederek ona eziyet ediyorlardı. Bu, onun yolunu aydınlatmaktan, Rabbinin ona vâdettiği şeye daha fazla inanmasını sağlamaktan başka bir şey yapmadı.

Lût kavmi de onunla, onun ve beraberindeki müminlerin temizliğiyle alay ediyordu ve: "Bunlar çok temiz insanlarmış" diyerek dalga geçiyorlardı. Bu, onun hakka sebatını ve:

"Onlara vâdolunan (helâk) zamanı, sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?" (Hûd, 11/81)

âyetindeki ilahi haberin doğruluğuna olan inancını artırmaktan başka bir şey yapmadı. Allah Rasûlü Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* ile alay ettikleri ve o beyinsizlerin eza ve cefaları şiddetlendiği zaman yüce Rabbi ona şöyle hitap etti:

"Senden önceki peygamberlerle de alay edilmiş, bu yüzden onlarla alay edenleri alay ettikleri şey kuşatıvermişti." (En'am, 6/10)

Bunun bir benzeri Enbiya suresi 41. ayettir.

Bir başka âyette Allah Teala şöyle buyurdu:

"Senden önceki peygamberlerle de alay edildi de ben inkar edenlere mühlet verdim, sonra da onları yakaladım. Bak, azabım nasılmış?!" (Ra'd, 13/32)

3- Genel olarak müminler, özel olarak da davetçiler Allah'ın şu âyetine muhatap olmaya en lâyık kimselerdir:

"Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz. Eğer siz bir yara aldıysanız, şüphesiz o topluluk da benzeri bir yara almıştır. Allah'ın, gerçekten inananları ortaya çıkarması ve içinizden şâhitler edinmesi; Allah'ın inananları arıtması ve inkâr edenleri yok etmesi için, insanlar arasında bugünleri (bazan lehte, bazan aleyhte) döndürür dururuz. Allah zulmedenleri sevmez. Yoksa içinizden Allah cihat edenleri ve sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?" (Âli İmran, 3/139-142)

Mümin, gevşeklik yapmaz ve üzüntüye kapılmaz; o, Allah'ın yardımının, hidayetinin ve desteğinin kendisiyle beraber olduğunu bilir. Nasıl bilmesin ki, Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

"Onların sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet/güç ve kuvvet Allah'ındır. O, işitendir, bilendir." (Yunus, 10/65)

Mümin, kıymeti, şerefi, yöntemi ve konumu en yüce olandır. İnsanlar asil ve şerefli bir kimseyi sabahleyin överler (onu övmekte ve takdir etmekte gecikmezler). İnsanlar takva sahibini ölünce (de) överler. Alaycı ve adi kimseleri Allah zaten aldanma gününde (kıyamette) utandıracaktır.

4- Alaycı müstehzilerle dostluk yapmak. Çünkü Allah'a iman ancak bu düşmanlardan uzak durmakla sahih olur. Rabbimiz Teala şöyle buyurdu:

"Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kafirleri dost edinmeyin. Allah'tan korkun; eğer müminlerden iseniz." (Maide, 5/57)

Bu ümmetin mübtela olduğu en büyük afetlerden birisi yahudileri ve hristiyanları dost edinmeleridir. Onlar bizim dinimizi kötülüyorlar, peygamberimizde *sallallahu aleyhi ve sellem* kusur buluyorlar ve bizimle alay ediyorlar. Bizim içimizden basit ve değersiz kişiler de onlarla dostluk ve arkadaşlık ilişkisi kuruyorlar. Bu, Allah'ın hak yoluna aykırı bir durumdur. Allah'ın yolu öyle bir yoldur ki, bu yolda önce küfürden ve kafirlerden uzaklaşılır, sonra Allah'a iman edilir. (Önce küfür ve şirk reddedilir, sonra tevhit ispat edilir.) Allah Teala şöyle buyurmaktadır:

"Kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır." (Bakara, 2/256)

Çağımızda ehl-i kitap Allah ile O'nun dini ile ve O'nun mümin kulları ile alay etmek için her yola başvuruyorlar. Bu, onların sözlerinde, yayınlarında, plan ve projelerinde, hatta ve hatta ürettikleri şeyle de açıkça görülüyor. Bir ayakkabının üstüne bile Allah'ın ismini yazıyorlar -Allah onların bu terbiyesizliğinden uzaktır ve mukaddestir- Allah'ın ismini kadın ve erkek iç çamaşırlarına varıncaya kadar yayıyorlar. Durum o hale gelmiştir ki Kur'an âyetlerine bile hakaret ediyorlar. Buna rağmen gafil müslümanlar doğrudan olmasa bile bu ürünleri satın almak suretiyle onlara iyilik yapıyorlar. Halbuki bu şirketler bizim dinimize saldırıyor, Rabbimizle alay ediyor, müslümanlığımızın saygınlığını zedeliyorlar. İçimizden duyarlı bir kimse çıkıp da insanlara bu imanî görevi hatırlattığı zaman da, onunla alay ediliyor, eğlenceye alınıyor, aşırılıkla, gericilikle, insanlık düşmanlığıyla, melankolik olmakla ve Allah'ın mücrimler diye adlandırdığı kimselerin muvahhit müminler aleyhine kullandığı küfür lugatindeki diğer başka vasıflarla vasıflandırılıyor. Şikayetimiz Allah'adır. O bize yeter, O ne güzel vekildir.

5- Onlardan yüz çevirmek ve ilişki içerisinde olmamak. Allah Teala şöyle buyurdu:

"Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünüzde, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra artık o zalimler topluluğu ile oturma. Takva sahiplerine, inanmayanların hesabından herhangi bir sorumluluk yoktur. Fakat belki korunurlar diye bu bir hatırlatmadır. Dinlerini bir oyun ve bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak! Ve hiçbir kimsenin kazandığı şey yüzünden kendisini helake atmamasını, kendisi için Allah'tan başka bir dost ve hiçbir şefaatçi bulunmadığını Kur'an ile hatırlat. O, azaptan kurtulmak için

bütün varını feda etse, kendisinden alınmaz. Onlar kazandıkları şey yüzünden helâke uğratılmışlardır. Onlar için inkâr ettiklerinden dolayı kaynar bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır." (En'am, 6/68-70)

Allah Teala bu alaycı müstehzilerle sosyal ilişkiler içerisinde bulunan kimseyi, onlardan uzaklaşmadığı ve onların yanından kalkıp gitmediği müddetçe onlardan alacağını ve onların tadacağı azabı tadacağını söyleyerek tehdit etti. Yüce Allah şöyle buyurdu:

"Allah size Kitap (Kur'an)'da: Allah'ın âyetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz, diye hüküm indirdi. Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kafirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır." (Nisa, 4/140)

Bu konudaki ihmal ve dikkatsizlik -maalesef- çoğalmıştır. Alaycı müstehzileri dost ve arkadaş edinenleri, hatta onları ve gayelerini savunanları görmekteyiz. Sanki Allah Teala'nın şu sözleri unutulmuş gibidir:

"Kendilerine hıyanet edenleri savunma; çünkü Allah hâinliği meslek edinmiş günahkarları sevmez." (Nisa, 4/107) "Sakın hainlerin savunucusu olma!" (Nisa, 4/105)

Hakikat ehlinin ve kesin inanç sahiplerinin dini eğlenceye alan alaycılarla oturup kalkmayı kendilerine yakıştırmamaları gerekir. Tâ ki alemlerin Rabbinin rızasını kazansınlar ve peygamberlerin efendisinin sancağı altında toplansınlar.

6- Gerçeği bütün açıklığıyla söylemek Peygamberimize *sallallahu aleyhi ve sellem* uymak demektir. Çünkü Peygamberimize yapılan alay ve istihzalar çoğalınca Allah Teala ona şöyle buyurmuştu:

"Sana emrolunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir! Seninle alay edenlere karşı biz yeteriz." (Hıcr, 15/94-95) "Ey kendisine Kur'an indirilen (Muhammed)! Sen gerçekten mecnunsun! Eğer doğru söyleyenlerden idiysen, bizlere melekleri getirmeliydin." (Hıcr, 15/6-7)

sözlerini Allah'ın Rasûlüne söyleyenler Kureyşliler değil midir? Onların yakıcı, kincil ve alaycı bakışları her yerde Allah'ın Rasûlünü izlemiyor muydu:

"O inkar edenler zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, neredeyse seni gözleriyle devireceklerdi. Hâlâ da (kin ve hasetlerinden): Hiç şüphe yok o bir delidir, derler. Oysa o Kur'an, alemler için ancak bir öğüttür." (Kalem, 68/51-52)

Bütün bunlar olmuştur. Fakat bunlar sadece Peygamber'in hak yolu daha çok aydınlatmasını sağlamıştır. Davet faaliyetine başlayıp da sonra alaycı bir sözle veya bozuk bir bakışla bundan vazgeçenler bu daveti taşımaya ehil değildirler. Çünkü iman sadece dil ile söylenen bir söz değildir. Ancak o yükümlülükleri, güvenilirliği, zorlukları ve cihadı olan büyük bir hakikattir. Alay ve istihza bir kimseyi yakından çevirirse, bir takım müstehzi tavırlar onun azmini kırarsa onun bu yoldan çekilmesi ve işi ehline ve uygun birine bırakması gerekir.

Bâtılın taraftarları ve sapıklığın davetçileri bu konuda şaşırtıcı bir tutum sergilerler. Onları, batıl yollarında karşılarına çıkan her türlü engele rağmen kendi ideolojilerini şaşırtıcı bir şekilde sebat, ısrar ve inatla savunduklarını görürsün. Halbuki bazı imanı zayıf kişiler arkalarından çekiştirilmeleri, yüzlerine karşı alay edilmelerinden veya iğneleyici bir sözden ya da istihzadan dolayı dinlerinin bazı ilkelerinden tavizler verirler. Günahkarın metanetini ve müttekinin aczini/çaresizliğini sadece Allah'a şikayet ederiz.

Geçmiş çağlardaki davetçilerden birinin durumunu, mesela Müceddid İmam Şeyh Muhammed b. Abdu'l-Vehhab'ın durumunu dikkatlice incelersek ve tarihini okursak, onun nice zorluklarla karşılaştığını ve nice alay ve istihzaya göğüs gerdiğini görürüz. Onunla alay ettiler, insanları ondan uzaklaştırdılar. Peygamberi *sallallahu aleyhi ve sellem* sevmiyor, sahabilere buğz ediyor, ümmetin arasına tefrika sokuyor, beşinci bir mezhep ihdas ediyor, evliyayı sevmiyor diye iftira ettiler ve daha nice nice iftiralar ve yalanlar uydurdular. Peki, bütün bunlara karşı o ne yaptı?

Bu eziyetler sadece onun hakikat yolundaki cesaretini artırdı, daha açık bir şekilde saf tevhide davet etti, şirkten ve müşriklerden uzak olduğunu ilan etti ve sapıkların şüphelerini açıklığa kavuşturdu. Bütün bunları o Rabbinin yardımına güvenerek yaptı. O, Allah'a tevekkül eden bir kimse idi. Peki, sonuç ne oldu? Bugün, dün ve -inşaallah- yarın Şeyh Muhammed b. Abdu'l-Vehhab'ın anısı nerede; o düşmanların, İbn Afâlik, el-Kabbâni, el-Kevkebânî, Dahlan, İbnu Cercis, en-Necefî, en-Nebhâni, ed-Decevi ve el-Amilî gibi, atlılarını ve yayalarını/bütün taraftarlarını bu mübarek selefî davete karşı iftira ederek ve aşırılık göstererek kışkırtan onlarca maksatlı kindar insan nerede?67 Bu sıradan meçhul adamlar kaybolup gittiler ve tarihin olaylarının onları yiyip hazmetmesiyle unutuldular. Bu müceddit imamın tarihi, bütün dünya semasını aydınlatan bir ışık kaynağı olarak varlığını devam ettirdi, onun ilminden kana kana içildi, kitapları tercüme edildi ve arzın doğusundan batısından binlerce insan daveti vasıtasıyla hidayeti buldu. Allah Teala bu imamın getirip ortaya koyduğu hakkı gâlip kıldı, muhaliflerinin getirdiği bu bâtılı da yok etti:

"Köpük uçar gider, insanlara fayda veren şeye gelince, o yerde kalır." (Ra'd, 13/17)

Evet, insanlar bu düşmanların alay ve istihzalarını, hile ve tuzaklarını ve saçmalıklarını unuttular. Geriye insanlara yararlı bu hayır kaldı. Bugün neredeyse her müslümanın evinde bu büyük imama ait -hiç değilse- bir kitap mevcuttur. Allah rahmet eylesin, ona sevabını bol bol versin ve derecesini yükseltsin. Şüphesiz benim Rabbimin herşeye gücü yeter.

SONUÇ

Değerli okuyucu! sık sık maruz kalınan ve çoğu kez önemsenmeyen, bazan da kasıtsız olarak insan davranışlarından zuhur eden alay ve istihza konusunun önemine senin ve başkalarının dikkatini çekmek için bu küçük çalışmayı ve mütevazî eserimi ortaya koymuş bulunuyorum.

Allah'tan güzel bir amaca ulaşmayı ve bu ümmetin, dinlerini yıkan, akîdelerini/inançlarını bozan alay ve istihza konusunun önemine dikkatlerini çekmeyi arzu ettiğim için bu çalışmayı yaptım. Bizim dinimize ciddiyetle sarılmamız; saçmalıklardan, alay ve istihzadan uzak durmamız; kendimizi ve neslimizi ciddiyetle ve yüksek bir gaye üzere terbiye etmemiz/eğitmemiz gerekir. Bu bizi yüceltecek ve onurlandıracak şeylerdendir. Şu sözü söyleyen kişi doğru söylemiştir:

Ruhlar büyük olduğu zaman,

Bedenler onların arzularını gerçekleştirirken yorulurlar.

Allah seni korusun, bulduğun bir eksikliği ve yanlışlığı bu satırların yazarı olan kardeşine lütfen bir hediye ve nasihat olarak takdim et/ulaştır. Böyle bir durumda senin hak ve doğru olana dönmen ve arkamdan dua etmen gerekir. Bulduğun doğru ve iyilik için de yazarına dua et. Kardeşlerini ve yakınlarını alay ve istihzanın önemine, dili ve gözleri bu onur kırıcı ayıptan korumaya dikkatlerini çek. Koruması, iyilik ve ihsanı ve cömertliğiyle bizim hepimizin sahibi ve yardımcısı Allah'tır. Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Muhammed b. Said b. Sâlim el-Kahtanî
20/11/1412 h.
Cuma günü kuşluk vakti
Mekke-i Mükerreme

Allah onu her türlü kötülükten korusun.

KAYNAKÇA

— Kur'an-ı Kerim
— İbnü'l-Münzir, el-İcma', Tahk: Sağır Ahmed Hasen, 1. Bsm. 1402 h. Dâru't-Taybe, Riyad
— el-Vâhidî, Esbabü'n-Nüzul, Tahk: es-Seyyid Ahmed Sakr, 2. Bsm. 1404 h. Dâru'l-Kıble, Cidde
— Abdu'l-Kerim Zeydan, Usûlü'd-Da've, 3. Bsm. 1396 h. Mektebetü'l-Menar el-İslâmiyye.
— Adonis, el-A'malü'ş-Şi'riyyeti'l-Kâmile, Dâru'l-Avde, Beyrut
— Muhammed İbn Cerir, Tefsiru't-Taberî, 3. Bsm. 1388 h. Mustafa el-Halebî
— İbnu Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azîm, Tahk: Ğuneym, el-Benna ve Aşûr, Matbaatu'ş-Şa'b
— Ebu Abdillah Muhammed İbn Ahmed el-Kurtubî, el-Câmi li Ahkâmi'l-Kur'an, Tahk: Ebû İshak el-Atfeyş, 1387 h. Dâru'l-Kütübi'l-Arabî
— Bir Heyet, Câmiu'l-Ferîd, Matbaatü'l-Medine, Riyad
— Prof. Muhammed Kutub, Câhiliyyetü'l-Karni'l-Işrîn, Dâru'ş-Şürûk
— Avad İbn Muhammed el-Karnî, el-Hıdasetü fi Mizâni'l-İslam, 1. Bsm. 1408 h. Dâru Hecr
— Abdu'l-Aziz el-Abdu'l-Latif, Deâva el-Münaviîn li Daveti'ş-Şeyh Muhammed İbn Abdi'l-Vehhab, 1. Bsm. 1409, Dâru Taybe
— Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye, Dekâiku't-Tefsir, Derleyen: Muhammed es-Seyyid el-Culeynid, 1. Bsm. 1398 h.
— Divanu Bedr Şâkir es-Seyyab, Dâru'l-Avde, Beyrut
— İmam en-Nevevî, Ravdatu't-Talibîn, Tahk: Züheyr eş-Şâviş, 1386 h. el-Mektebetü'l-İslâmi
— İbnu'l-Kayyim el-Cevziyye, Zâdu'l-Mead, Tahk: Şuayb el-Arnavud, 1. Bsm. 1399, Müessesetu'r-Risale,
— Muhammed Nâsıruddin el-Elbânî, Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahiha, el-Mektebetü'l-İslamî
— Muhammed İbn İsa, Sünenü't-Tirmizî, Tahk: Ahmed Şâkir, Dâru't-Tûrasi'l-Arabî
— Süleyman İbn Eş'as, Sünenu Ebi Davud, Tahk: İzzet ed-De'as, 1391 h. en-Nâş Muhammed Ali es-Seyyid
— Muhammed İbn Yezid el-Kazvinî, Sünenu İbn Mâce, Tahk: Muhammed Fuad Abdu'l-Bâki, 1395 h. Dâru İhyai't-Türas
— Muhammed el-Gazalî, es-Sünnetü'n-Nebeviyye, 1. Bsm. 1409 h. Dâru'ş-Şûrûk
— Abdu'l-Melik İbn Hişam, es-Sîratu'n-Nebeviyye, Tahk: es-Segâ, 1355 h. Mustafa el-Halebî
— Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye, es-Sârimu'l-Meslûl alâ Şâtimi'r-Rasûl, Tahk: Muhyiddin Abdu'l-Hamid, 1379 h. Mektebetû Tâc
— Muhammed İbn İsmail, Sahihu Buharî Numaralandırma: Fuad Abdu'l-Bakî, 1380 h. es-Selefiyye, Mısır
— eş-Şeyh el-Elbânî, Sahihu'l-Câmii's-Sağir, 1. Bsm. 1388 h. el-Mektebetû'l-İslami
— Müslim İbn el-Haccac, Sahihu Müslim, Tahk: Fuad Abdû'l-Bâki, 1374 h. Dâru İhyai'l-Kütübi'l-Arabiyye
— eş-Şeyh Abdu'r-Rahman ed-Dûsirî, Safvetu'l-Asâr ve'l-Mefâhim, 1. Bsm. 1401 h. Dâru'l-Erkam, Kuveyt
— Şeyh Muhammed es-Sefârinî, Ğızâu'l-Elbab, Dâru Kurtuba, Kahire
— Şeyh Muhammed İbn İbrahim Alu'ş-Şeyh, Fetâva ve Resâil, Derleyen: İbnu Kasım, 1. Bsm. 1399 h. Matbaatu'l-Hûküme
— Şeyh Abdu'l-Aziz İbn Bâz, Fetâva, Derleyen: Muhammed eş-Şuvey'ir, 1. Bsm. 1408 h. İdâratu'l-Bühûs, Riyad
— Şeyh Muhammed İbn Useymin, Fetâvâ el-Musemma, el-Mecmuû's-Semîn, Derleyen: Fehd es-Süleyman, 1. Bsm. 1410 h. Daru'l-Vatan
— Şeyh Abdu'r-Rahman İbn Hasen, Fethu'l-Mecîd Şerhu Kitabi't-Tevhid, Tahk: el-Arnavud, 1402 h. Dâru'l-Beyan
— İmam Ahmed İbn Hanbel, Fedâilu's-Sahabe, Tahk: Vasiyyullah Abbas, 1. Bsm. 1403 h. Câmiatu Ummi'l-Kura
— S. Kutub, Fi Zilâli'l-Kur'an, Daru'ş-Şürûk
— İbnu Kesir, Kasasu'l-Enbiya, Neşreden: Mustafa Abdu'l-Vâhid, 1388 h.
— Muhammed İbn Abdu'l-Vehhab, Kitabu't-Tevhid, Tahkik: el-Arnavut, 1402 h. Daru'l-Beyan
— Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye, Mecmûu'l-Fetâva, Derleyen, Abdu'r-Rahman İbn Kâsım, 1. Bsm. 1381 h. Matbaatu'l-Hükûme
— İbnu Atıyye el-Endelüsî, el-Muharraru'l-Veciz, Tahk: er-Rihâlî ve el-Ensârî, 1. Bsm. 1398 h. Katar
— Prof. Muhammed Kutub, Mezâhibu Fikriyyeti Muâsıra, 1. Bsm. 1403, Dâru'ş-Şürûk
— Ahmed İbn Hanbel, Müsned, 2. Bsm. 1398 h. el-Mektebetü'l-İslâmî
— Muhammed Fuad Abdü'l-Bâkî, el-Mu'cemu'l-Müfehras li Elfazi'l-Kur'ani'l-Kerim, Dâru İhyai't-Tûrasi'l-Arabî
— el-Mu'cemu'l-Müfehras li Elfazi'l-Hadisi'n-Nebevî, 1. Bsm. 1936 m.
— İbnu Kudâme el-Makdisi, el-Muğnî, Tahk: Dr. et-Turkî, 1410 h. Dâru Hecr
— Prof. Muhammed Kutub, Vhakıuna el-Muasır, 1. Bsm. 1407 h. Müessesetu'l-Medine li's-Sahafe, Cidde
— Muhammed İbn Said el-Kahtanî, el-Velâ ve'l-Bera fi'l-İslam, 5. Bsm. 1412 h. Dâru Taybe, Riyad
— Ceridetü'l-Ehram
— Ceridetü's-Siyasiyyeti'l-Kuveytiyye
— Ceridetü'ş-Şa'bi'l-Mısrıyye
— Ceridetü Ukaz
— Ceridetü'd-Davetü's-Suûdiyye
— Mecelletû Ravzı Yûsuf
— Mecelletü'l-Mûsâvveru'l-Mısriyye
— Mecelletü'n-Nâkıdü'l-Lübnaniyye

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER